

“வாழ் மதி”

வாழைச்சேனை

வரசினர் சிரேஷ்ட பட்டசாலைப்பிள்ளை

கருத்து வெளியீடு.

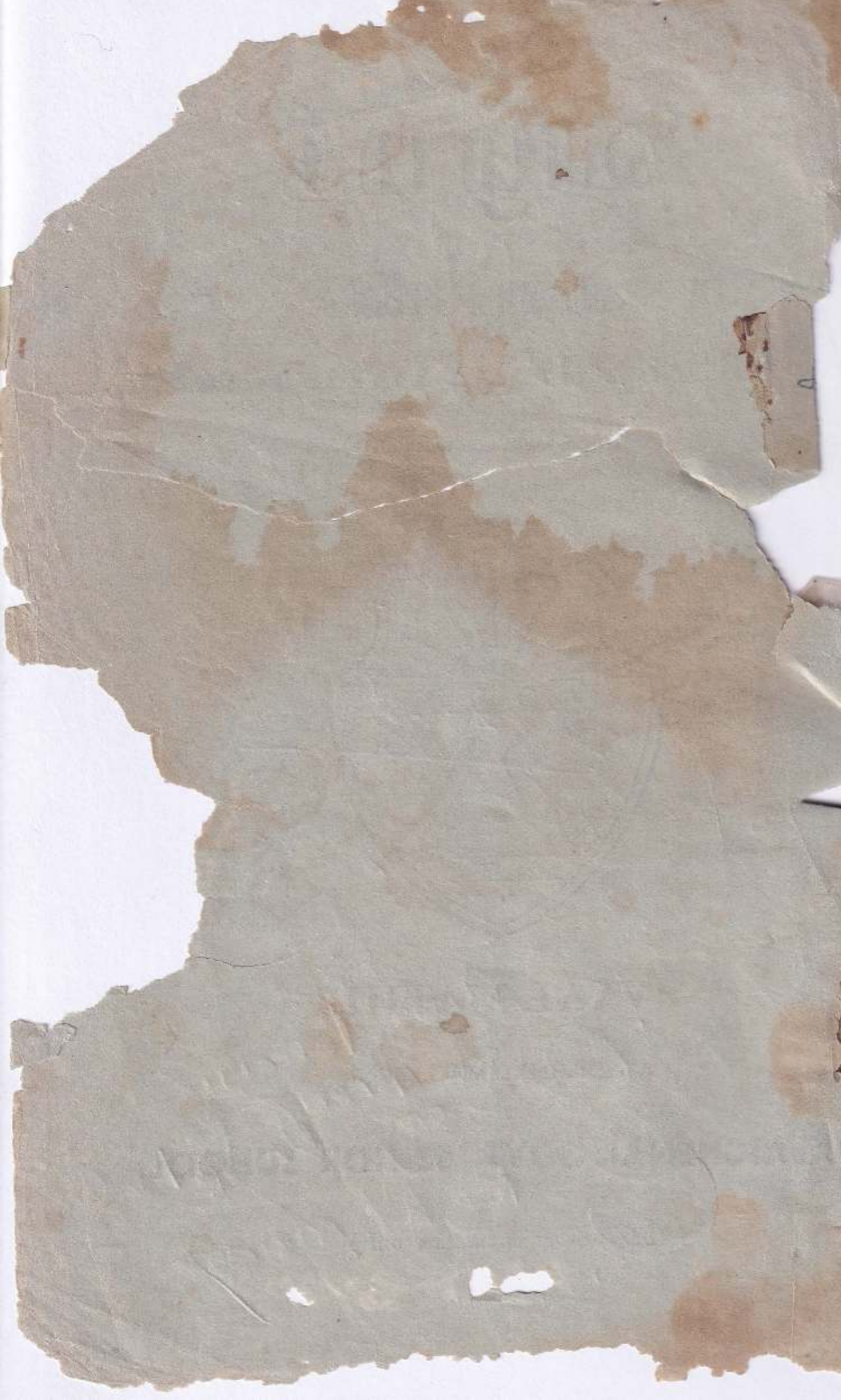
“VAAL MATHI”

A TERMINAL MAGAZINE

OF

ALAICHENAI GOVT. SENIOR SCHOOL.

(For private circulation only)

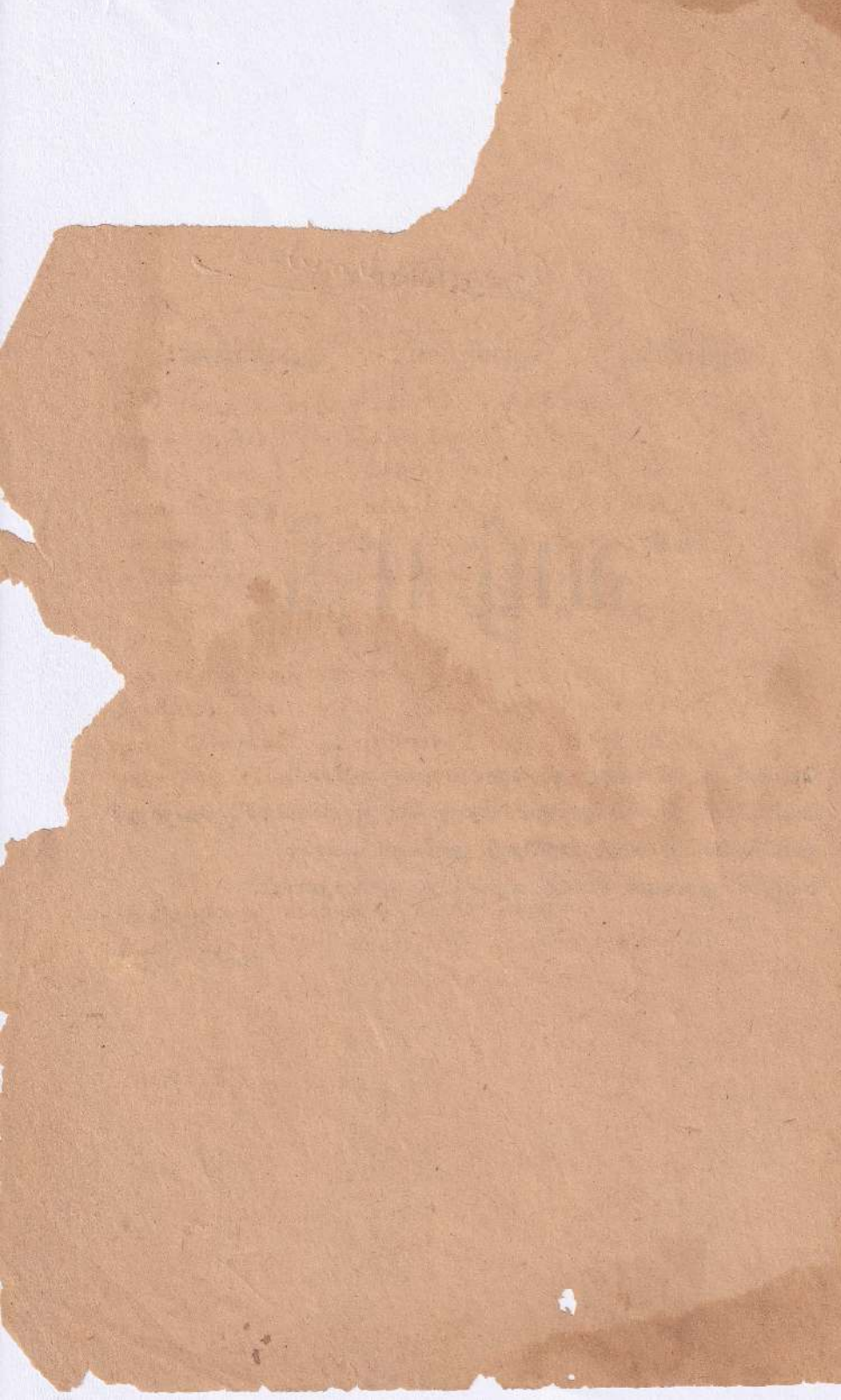
சீவன்மயம்

அறிமீன், தெளிமீன், துணிமீன்.

“வாழ் மதி”

தெய்வநீ சேயரேர்க்குத் திருவருள் சுரப்பாயாமால்
மெய்யனேம் விளம்பு நூல்கள் விழை பொருள் மிளிர்ந்தே தோன்றும்
ஐயமீதில்லை யாண்டும் அறிதெழி துணியாம் பண்பும்
எய்துமா துறைகள் சார்ந்த எழில்பெறு ஞானந்தாராய்.

“வாழ் மதி”

அறிமுகம்.

வாழைச்சேனைச் சிரேஷ்டசாலைச் சிறுவர் சிறு
மியர் தனிப் பேருழைப்பின் சீரிதழிது, முதல்
வெளியிடாதலின் குணங்குறைந்தும், குறை
நிறைந்தும் காணப்படலாம். குறை புரிதலின்
குணங்கோடலும் கொள்ளப் படுமாதலின்
இஃது ஆன்றோரசியையும் பெறுமென்றே
கருதுகின்றோம்.

பாடசாலைச் சாதனைகளை வெளியிடுவதும்
மாணவருக்குப் பயன் படும் விடயங்களைத்
தந்துதவுவதுமே பணியாகக் கொண்டு கந்
தாயத்துக் கொள்ளும் வெளிவரும் இதனை
பெற்றோரும், மற்றோரும் பெரிதுவந்து
போற்றுவராக.

வாழ்மதி தளராது தயங்காது தழைத்து
ஓங்குக என்று இறைவனை இறைஞ்சி உங்
களிடம் சமர்ப்பிக்கின்றோம்.

பத்திராதிபர்.

உள் வீடு

மலர்: 1]

சித்திரை 9,

[இதழ்: 1

1. ஆசிரியர் விபரம்	...	3
2. Brownies and Guides of Valaichenai Senior School - (I. R.)...		4
3. Little mothers' Class — (H. R.)	...	5
4. Brownies at Govt. Senior School, Valaichenai — (R. S. C.)	...	6
5. எங்கள் மன்றங்கள் — (வா. ம.)	...	7
6. நன்றி — (அதிபர்)	...	8
7. உதிர்ந்த மலர் — (ந. ப.)	...	9
8. பொறுக்கு மணிகள் — (த. க.)	...	10
9. வாழ் மதியே, வருக! — (எஸ். ம.)	...	11
10. ஒரு நாள் — (க. தி. நா.)	...	12
11. நீடு வாழ் மதியனே, நீண்டு வருகோ! — ("சேய்")	...	13
12. தநயன் கண்ட தாய் — (ந. ப.)	...	14
13. பத்திரிகைச் செல்வம் — (இ. த.)	...	15
14. வாழ் திம வாழ்த்து — (சீ. வி.)	...	16
15. இரண்டு நண்பர் — (ந. மு.)	...	17
16. திருவாத லூரன் — (க. யோ.)	...	19
17. பெண்ணின் பெருமை — (த. க.)	...	21
18. அருணகிரி கண்ட அமரன் — (சி. புவன்)	...	23
19. நாம் கண்ட வெள்ளமும் புயலும் — (இ. ப.)	...	24
20. பனி — (த. ப.)	...	26
21. ராமுவின் கைம்மாறு — (ஆ. த.)	...	27
22. தன்வினை தன்னைச் சுடும் — (ம. இ.)	...	29
23. அடித்தது பேயா? — (சீ. வி.)	...	30
24. எம்மவர் — (வா. மதி)	...	32
25. பாடசாலையும் சுகாதாரப் பரிசோதகரும் — (அ. ப.)	...	33

ஆசிரியர் விபரம்

பெயர்

தகமை

- S. இளையதம்பி, J. P. — (ஆதிபர்)
பயிற்றப்பட்ட 1ம் தராதரம் (ஆங்கிலம்) கேம்பிரிச்
விசேஷ உயர்தர கணிதப் பிரிவில் வித்துவான்.
(வேசிக் ஆங்கிலம்). விசேட ஸ்தானம் - 2ம் தரம்.
- S. ராமதிலகம் — B. Sc. (இலங்கை)
- J. V. அம்பலவாணர் — பயிற்றப்பட்ட 2ம் தராதரம் (ஆங்கிலம்).
- G. தம்பிராசா — பயிற்றப்பட்ட 1ம் தராதரம், ஆசிரியர் வரைதற்
தராதரப் பத்திரம். பிரித்தானிய சர்க்கராதிபத்திய,
முதல்தவித் தராதரம், விசேட உயர்தர கணிதம்
(G. C. E.)
- V. பிதாம்பரம் — பயிற்றப்பட்ட 1ம் தராதரம்.
- K. வேல்முருகு — " 1ம் "
- M. இராசையா — " 1ம் "
- V. சாமித்தம்பி — " 1ம் "
முன்னையாள் கைத்தொழில் டிபோஸ்.
- S. கந்தசாமி — பயிற்றப்பட்ட 2ம் தரம்.
- S. நல்லதம்பி — பயிற்றப்பட்ட 2ம் தரம், தேசிய கல்வித் தராதரம்.
- K. சாமித்தம்பி — பயிற்றப்பட்ட 2ம் தரம், கமத்தொழிற் தராதரம்,
தேசிய கல்வித் தராதரம்.
- J. J. M. ஜெகராசா — ஆசிரிய தராதரம் 1ம் வகுப்பு.
- N. ராக — சங்கீத பூஷணம் 1ம் தரம் (அண்ணாமலை ப. கழகம்).

BROWNIES AND GUIDES OF VALAICHENAI SENIOR SCHOOL.

The Brownie movement was flashed at the Govt. Junior School in the year 1947.

It was a notable day, on which twentyfour girls assembled together with the wife of their principal, Mrs. Eliathamby as their Brown Owl.

When they were given the introductory lecture about the movement, smiles were seen to beam on their faces. They were divided into Sixes and each six was given a bird's name along with their respective group songs. Regular meetings and excursions encouraged the children to climb the higher steps of this movement.

The first Brownie Pack was enrolled by Miss Baker, who was the Divisional Commissioner at the time. This produced great enthusiasm among the children.

In the year that followed, ten Brownies were tested by Miss Baker for their second class and all of them were successful. This provided the required incentive and six of them passed to qualify for the first class badge. I presume they were the first Rural Brownies to qualify for the first class. Joy and thrill were boundless when they achieved this much coveted "Golden Hand".

As the years rolled by, these Brownies formed the First Guide Company, which was one of steady progress till the unfortunate day when their captain resigned from service. Now they are awaiting anxiously for another captain.

This notable achievement has clearly indicated that this Brownie movement had borne fruit. It is now the pride of Valaichenai.

Brownies had come and Brownies had gone, but the Brownies sprit remains the same.

Best wishes,

Mrs. I. Rajasingham.
(Rural Guide)

LITTLE MOTHERS' CLASS.

In Valaichenai, the only educational institution in which there are girl students up to the S. S. C. form is the Govt. Senior School, hence I am able to conduct the "Little Mothers' Class" for the senior girls. The class is being held regularly on Wednesday afternoons, in the last period of the school. The principal and the staff are very co-operative.

The Senior girls in this institution show a keen interest in these lessons. Health education, which will help these girls to have healthy and happy homes, forms the main core of these lessons, while infant care, child welfare and maternity care form the periphery. The importance of the necessity of fresh air, cleanliness, ventilation, the purity of drinking water and food, proper nourishment, suitable physical exercise and rest is always emphasised.

Nursing the sick and housecraft such as the preparation of milk for infants, fruit drinks and vegetable soup are taught on a minor scale.

(Sgd.)

Mrs. H. Ratnam.
Public health nurse,
Valaichenai.

Brownies at Govt. Senior School Valaichenai.

I have watched with interest the progress made by the Brownies of this school and I feel confident, that the movement has a great future in Valaichenai.

I have paid many visits to the school, and have always found the pack most enthusiastic and alive. The little Brownies are equally keen on work and play, and are a smart group with bright smiles on their faces. I was very impressed with their originality in their products in handicraft.

It was a pleasure for me, and a great day for the pack, when we took Mrs. Morley (the Ex-Island Commissioner) and Miss Alwis (the present Island Chief) to visit them. They were very impressed with what the Brownies had to show them, and with the little entertainment provided in their honour.

I Congratulate the Principal and the Brown Owl, for all the help and encouragement given by them to the Brownies.

May the Pack progress from strength to strength, and may the School be a strong hub for the wheel of Guiding to revolve in the area.

R. S. Canagaratna.

(District Guide Commissioner)

'Floriston'
Batticaloa.
15-3-58.

எங்கள் மன்றங்கள்.

Hindu Girls' Society.

Hindu Boys' Society.

Youngmen's Agricultural Club.

Youngmen's Handicrafts Club.

Senior Girls' Literary Association.

Senior Boys' Literary Association.

Junior Student Literary Association.

Scout Troup.

Brownie Troup.

Magazine Executive Committee.

First Aid Association.

Little Mothers Club.

நன்றி.

12 வருடங்கட்குமுன் சுமார் 1600 சதுர அடித் தளப் பரப்பில் 100க்கு குறைந்த மாணவ மாணவியர் கனிஷ்ட வகுப்பு வரை இங்கே கல்வி பயின்று வந்தனர். பல்வகைத் தங்கு தடைகளையும் தாண்டி இன்று இது 4000 ச. அடிக்கு மேற்பட்ட தளப் பரப்பில் 400க்கு மேற்பட்ட மாணவ மாணவியர் சிரேஷ்ட வகுப்புவரை கலை பயின்று வரும் கழகமாயிருப்பதையிட்டு எல்லோரும் பெருமைப்படுவார்களென்றே எண்ணுகின்றோம். புதிய கட்டிடம் அமைக்கப்பட்டிருக்கும் 2½ ஏக்கர் நிலத்தைப் பெறுவதற்கு ஒருவராவது தவறாதிருக்கும் வகையில் நிதி வழங்கப்பட்டமை இப்பாடசாலைக் கிராமப் பெற்றாரின் ஆர்வத்தை வெளியிடுவதொன்றாகும். வேண்டப்படும் சந்தர்ப்பங்களில் இந்தப் பாடசாலையின் உயர்ச்சிக்காக விசேடமாக உழைத்தவரும் பலராவர். எமது பாடசாலையின் வளர்ச்சிக்காக உதவிய ஒவ்வொரு தந்தைக்கும் தாய்க்கும் நன்றி தெரிவிக்கவேண்டியது எமது கடமையாகின்றது.

கஷ்டங்கள் மலிந்த காலத்தில் கடந்த நாள் மாணவ மாணவியர் பலவகையிலும் பாடுபட்டிருக்கின்றனர். சாரண சாரணியர் இயக்கங்களில் பங்குபற்றியும் கலாட்சேபம் கலைக்காட்சிகள் நடாத்தியும் பெரும் போட்டிகளில் சிறு பங்கெனினும் கொண்டும் தமதுண்மையைப் பரப்ப உதவினர். அன்றர் யாம் இன்றைய நிலையை அடைய முன்னணியாளராயினராதலின் அவர் செயலைப் போற்றுகின்றோம். இன்றைய மாணவ மாணவியரின் ஓயாத உழைப்பையும் ஒன்றிய ஆர்வத்தையும் இந்த வெளியீட்டின் பிரிவுகள் காண்பிக்கும். தம்மைத் தாம் மெச்சிக்கொண்டு கடமையிலும் செயலிலும் மென்மேலும் முன்னேற முனைவதில் அவர்கள் தயங்கமாட்டார்களென்றே கூறவேண்டும்.

இப்பாடசாலையில் கடந்த சில ஆண்டுகளாகப் பணிபுரிந்த சக ஆசிரியரின் கடமை உணர்ச்சியையும் ஒத்துழைப்பையும் இன்றைய உயர்ச்சி தெற்றெனக் காட்டுகின்றது. இவர்தம் சேவையைப் பல பெற்றார் ஏற்கெனவே உணர்ந்திருந்தனரெனினும் இப்பொழுது தெளிந்த வராவரென்பதில் ஐயமில்லை. செயலளவிலும் சிரேஷ்டராக வேண்டும் என்ற உறுதி கொண்டிருக்கும் ஆசிரியர் தம் குறிக்கோளை நிறைவேற்ற யாமெல்லோரும் உடனுழைக்கக் கடமைப்பட்டுள்ளோம்.

அரசினர் ஆவன வழங்கினர்; வழங்குபவர் கல்விப் பகுதியினரும், கடந்தகாலப் பிரதிநிதியும், தற்காலப் பிரதிநிதியும் பலவாறு உதவினர்; உதவுகின்றனர்; உதவுவர். எமது நன்றி உரித்தாகுக.

பெற்றோரும் ஆசிரியரும் மாணவ மாணவியரும் ஒன்றுசேர்ந்து வேறுபட்ட தத்தம் கடமைகளை முன்னிலும் மும்முரமாகத் தொடர்ந்து ஆற்றுவாரெனின் அடுத்துவரும் சில ஆண்டுகளின் இறுதியில் ஒப்பற்ற ஒரு பெரிய கலா நிலையத்தை நிருமாணித்துவிடலாம். நண்டு கட்டடத்தைக் குறிப்பிடவில்லை; கலை பயில்வோரின் தொகையைக் குறிப்பிடவில்லை; கல்வி பெறும் தாத்நையே குறிப்பிடுகின்றோம். மேற்போந்த முப்பிரிவினரில் ஏதொரு பிரிவினராவது சோர்வுறு வாரெனின் எம் நிலை எந்நிலையாமென்பது கூறவேண்டா.

இகலெழு இறைவனை இறைஞ்சுதும்.

உதிர்ந்த மலர்.

தொகுப்பு:- செல்வி த. பவானி.

1. "பாடசாலைகளும் கல்லூரிகளும் உலகில் சிறந்த தொழிற் சாலைகள்; அங்கேதான் சிறந்த பண்பு வாய்ந்த மனிதத் தன்மை என்னும் அரிய பொருள் உற்பத்தியாக்கப்படுகின்றது."
2. "சுவையுள்ள பதார்த்தங்களின் எண்ணிக்கையைக் கூட்டாதே. எல்லாவற்றிலும் தன்னடக்கத்தைப் பயிலவே மாணவ வாழ்க்கை ஏற்பட்டுள்ளது."
3. "உனது நெஞ்சுக்குத் துரோகம் செய்யாதே. மனச்சாட்சியின்படி நட. நிச்சயமாய் உனக்கு வெற்றி கிடைக்கும்."
4. "நான் என்பது என்ன? அது என்னுடைய கையா—காலா—தலையா அல்லது நரம்புகள்தானா? யோசித்துப்பார். அப்போது நான் என்ற வஸ்த்துவே இல்லை என்பதை அறிவாய்."
5. "நாம் எல்லோரும் ஒரே கடவுளின் மக்கள். ஒரே தெய்வீகப் பண்பும் உடலிற் கலந்திருக்கின்றது. ஆதலின் ஒருவர் செய்த செயலில் நமக்கும் பங்குண்டு."
6. "பழங்கள் நிறைந்த மரம் எப்போதும் பாரந்தாங்காமல் தாழ்ந்து வளையும். அதேபோல் நீயும் பெருமை அடையவிரும்பினால் அடக்கத்தோடு இரு. பணிவோடும் நடந்துகொள்."
7. "தேசத் தொண்டில் தன்னலத்தின் அளவு கட்டுப்படுத்தப் பட்டிருக்கின்றது."
8. "தேசபக்தர்களாக விரும்பினால் உண்மையான தேச பக்தர்களையும் - வலியுழந்தவர்களையும் பாதுகாப்பவர்களாக விரும்பினால், படிக்க வயதியில்லாத ஏழை எழியவருக்காகப் பரிந்து பேசவிரும்பினால் - முதலில் உங்கள் இருதயத்தை பரிசுத்தப்படுத்திக் கொள்ளுங்கள்."

பொறுக்கு மணிகள்

(தொகுப்பு:- செல்வி த. கருணேஸ்வரி)

1. "மனிதத்தன்மை அளிப்பதே கல்வியின் இலட்சியம். அதற்குப் பதிலாக வெளிப்புறத்துக்கு அழகு செய்வதிலே ஈடுபடுகின்றோம். உள்ளே ஒன்று மில்லாதிருக்க வெளிக்கு வேடம் போடுவதறற் பயன் என்?"
2. "இந்நாட்டில் எண்ணரும் எத்தனை—எத்தனையோ ஏழைகள் பசிப்பிணிக் கும்—அறியாமைக்கும் இரையாகி இருக்கும்வரை அவர்கள் உழைப்பின் பயன் கொண்டு கல்வி கற்று அவர்களைக் கவனியாதிருக்கும் ஒவ்வொரு வரையும் நான் துரோகி என்பேன்."
3. "பெண்கள் தங்கள் பிரச்சினைகளைத் தாங்களே தீர்த்துக் கொள்ளும்படி யான நிலைமைக்கு அவர்களைக் கொண்டுவந்து விடவேண்டும்."
4. "சமையம்வரின் இடித்துரைத்து—தக்கவழி செலச் செய்து இமையவர் தம் உலகுறவும்—இருளுலகம் பகையுறவும் அமைய அறிவுறுத்துவோரே நம் ஆப்த நண்பர்."
5. "மனத்திருப்தியிலும், சரீராரோக்கியத்திலும், நற்குண நற்செய்கை உடைய ராய் வாழ்தலிலுமேயன்றி திரவியத்திலே இன்பக்கிடையாது."
6. "வேதங்களை நம்பு; ஆனால் அவற்றின் பொருள்களைத் தெரிந்துகொண்ட பின்புதான் புராணங்களைக் கேட்டுப்பயனடை; ஆனால் புராணங்களை வேதங்களாக நினைத்து மடமைகள் பேசி விலங்குகள்போல் நடந்து கொள்ளாதே."
7. "எவற்றிலும் உண்மை காண்பவனே உண்மை மனிதன். உண்மையே தத்துவங்கட்கெல்லாம் உயிர், உண்மைதான் இன்பத்துக்கு நல்லுறுதி. உண்மைதான் பரமாத்மாவின் கண்ணாடி. ஆதலின், தமிழா! எல்லாச் செயல்களிலும் உண்மை நிலவச் செய்."
8. "மகனே! நீ செய்ததைப்பார், மகாத்மாதார்தியை—ஆபிரகாம்லிங்கனை,— மௌனி உவிலியத்தை — யேசுகிறிஸ்துவை — முகமது நபியை — சுட்டாய் — வெட்டினாய் — காறி உமிழ்ந்து முள்முடி ஏற்றிச் சிலுவையில் அறைந்தாய்—கல்லால் எறிந்தாய்—கொன்றுவிட்டாய், அறிந்தாயா? இனி மேலாவது திருந்திக்கொள்."

வாழ்மதியே, வருக!

ஜனாப் எஸ். ஏ. எஸ். மகுமுத.

வாழ் மதியே வருக. நின்வரவு நல்வரவாகுக. தமிழின் சொற்
சுவை - பொருட்சுவை சமேதராய் நன்மதி புகட்ட வருக. கதிரவனைக்
கண்ட பனியேபோல் அறிவீனம் அகலட்டும். புத்திரப் பேறற்றே
யிருந்த நங்கை பேறுற்றதும் எய்தும் பேரின்பமே போன்று மாணவ
மாணவியர் மகிழ்ச்சியடையட்டும். மதிச்சுவை கண்டு - சுவை கொண்டு
திக்கெட்டும் விளிக்கட்டும். இலை மறை காய் போன்றிருந்த இளைஞர்
சேதிகேட்டு இறும்பூறெய்தட்டும். மக்களிடையுள்ள நான் என்னும்
மமதை அழியட்டும்.

தமிழின் தங்க மதியே! உனது தளராத நற்சேவையால் மாக்க
ளெனத்திரியும் மக்கள் மக்களாக மாறுவராக. அன்னை மடிமீது அன்
பிளங் குழவி முதல் - அறிவின் மேதைகள்வரை வாழ வழி கண்டு -
மகிழ் கொண்டு - வாழைச்சேனையின் சிரேஷ்ட கலாசாலையின் - சீரிதழ்
கொண்டு இன்பெய்த - எய்து விக்க - எல்லாம் வல்ல இறைவனை
இறைஞ்சுதும்.

ஒரு நாள்

செல்வன் க. நாவுக்கரசு

காலை நேரம் சுமார் 8 மணி ஒவ்வொரு வகுப்பின் தலைவரும் அன்று அவ்வப் பணிக்கு

உரியோரும் வருவர். தத்தம் வேலை மேற்கொள்வர். பாடசாலைக் காரியாலயத்திற்குடனும் கடமை புரிவர்—சுற்றாடற் சுத்தம் — வகுப்பறைச் சுத்தம் -- ஆசன ஒழுங்கு, வேண்டும் பொருட்கள் ஆகியவற்றை அவ்வப் பிரிவினரைக் கொண்டே செய்கிறார். ஆசிரியர்களும் ஆசிரியர்களும் வருவர்.

ஆசிரியர்கள் அன்றாடம் படிப்பிக்கும் பாடங்களை “இன்று” என்ற அட்டையில் ஒட்டுவர். தத்தம் குறிப்புகளை அதிபர் மேற்பார்வைக்கு அளிப்பார். காலமானதும் காலத்தைக் காட்ட மணி ஓசை கேட்கும். கூட்டுப் பிரார்த்தனைக் காக இந்து மாணவர் தேவாலயம் குறுகுவர். ஆலயத்தில் அதற்குரிய ஆசிரியராலும் -- ஆலயக் குருவினாலும் பிரார்த்தனை நடத்தப்படும். இதர மதத்தினர் தத்தமக்குரிய இடங்குறுகி வணக்கம் செலுத்துவர். மாணவர் ஒருபுறமும் மாணவியர் ஒருபுறமாக வருவர்.

தத்தம் வகுப்புக்குரிய வெளியிடத்தில் அவ்வவ் ஆசிரியர் முன்னிலையில் -- அதிபர் மேற்பார்வையில் எதிர்கால மன்னர் மங்கைகளாக அணிவகுப்பார். விசேட செய்தியை மாத்திரம் எல்லோருக்கும் பொதுவாய் அறிவுறுத்துவர் அதிபர்.

குரு வணக்கத்துடன் காலை வந்தனமளித்த மாணவர் தமதாசிரியரையும் மாணவ தலைவரையும்

பின் தொடர்ந்து தமதாசனத்தமருவர். “இன்று” என்ற பேர்க்கலத்தில் “இன்னே”

யென்ற குறியீடு காட்டும் பாடங்கள் விடையங்கள் அவ்வப்போதே கற்பிக்கப்படும்.

கிரமமுறைப்படி பாடம் நடைபெற சாப்பாட்டு நேங்குறுகும். மாணவர் தலைவன் குறித்த அறிவித்தலுக்குப்பின் சென்று தத்தம் வகுப்பிலக்கம் இடப்பட்ட கோதுமை அப்பப் பெட்டியுடனும், குடி பாத்திரங்களுடனும், பாற்றுக்குடனும் வருவன்.

மாணவர் தத்தமெக்கெனக் குறிப்பிடப்பட்ட கைகழுவுமிடங்களில் அதற்கென்ற தலைவன் கையில் நீரூற்ற அலம்பிக் கொண்டு குறிப்பிட்ட இடத்தை அடைவர். மாணவர் தலைவன் வரிசைக் கிரமமாய் அப்பம் வழங்க அதை உண்பார். தத்தம் பாத்திரத்தில் பால் மொண்டு தமதாசனம் வந்தமருவர். பாடசாலை மணியடித்ததும் கிரமமாய்த் தமதில்லம் செல்வர்.

நண்பகல் வீடு சென்றவாற்பி. ப. 1 மணி தொடக்கம் பாடசாலை அடைந்து கொண்டிருப்பார். 1-30க்கு பாடங்கள் “இன்று” கலத்தில் “இன்னே” காங்காட்ட கருமங்கள் கிரமமாய் நிகழும். வினையாட்டு நேரத்தை கால ஓரை உணர்த்த நேரமணி ஒலிக்க தமக்கென -- தம்வகுப்பிற்கென குறிப்பிட்ட இடத்தில் அவ்வப்பிரிவு ஆசிரியர் -- ஆசிரியை தலைமையில் சுயமாயும் கட்டுப்பாட்டுடனும் தேகப்பயிற்சியுடன் வினையாட்டுக்கள் நிகழும்.

நோமானதும் கால் கைகழு
வித் தத்தமதாசனத்தமருவர். தமக்
கென ஒழுங்கு செய்யப்பட்ட
தகுந்த வினையாட்டிடமின்மையால்
மனமடிவுடன் தத்தமதிரூப்பிடம்
செல்வர்.

ஒருநாள் மாத்திரமல்ல. பாட
சாலை நாட்கள் என்றும் இவ்
வாறே எம்பாடசாலை இவ்வாரம்--
இன்று -- இன்னே -- என்ற கிரம
ஆற்றின் ஓடிக்கொண்டிருக்கும்.

நீடுவாழ் மதியனே....

நீண்டு வருகோ!

புலரியென மாணவர்க் காதார மாகவரு

புலவலங் காட்டி மாணப்

புதுமண மிடுக்கியற் புதவித முடுக்கி நற்

றேனையு மொழுக்கி யாண்டும்

பாலருங் கொண்டாட விங்கும் புகழ்மருவி

யிசனும் ஈகை வேட்கும்

மலரிதா மோவென்ன மாஸொத்த காப்பிதழ்

மக்கட்கீ தென்று பெற்றோர்

பலரிசைத் திறைஞ்சப் பெருத்திற முடைத்தாய்

பலவித பாங்கு மேவப்

படுத்திறக் கலை கொழிஇப் பாவும் படைத்தபூப்

பாசத்தி றஞ் சிறக்கும்

நிலனிலவ நிலவெழுஉ நிலைமைத்தாய் நெடுநாட்கள்

நிலமிசைநீ நீண்டு வருகோ!

நீடு வாழ் மதியனே! நீண்டறி தெளிவனாய்த்

துணிவனே! நீண்டு வருகோ!!

தநயன் கண்ட தாய்

(செல்வி ந. பவானி)

ஐந்து வயது அறியாப்பருவம். அந்தி பகலாய் தொந்தி சரியச் சமந்து பெற்றதாய். கட்டிலிலும் தொட்டிலிலும் மார்மேலும் தோள்மேலும் வைத்துத் தாலாட்டி மகனே என அழைத்த தாய் - பிரிந்தாள். அவனைப் பிரிந்தாள் - ஏன் இவ்வலகையே பிரிந்தாள். தாயைப் பிரிந்த சேயாலான் சாரதியாம் பாரதி. 11ம் வயதில், துறந்த தாயை - அவள் அளித்த உணவை - சொன்ன கதைகளை வினையாடத் தந்த பொம்மைகளை எண்ணினான். தர இருந்த தோழர்களை, காதலிக்கத் தரும் கண்வியரை - சாத் திரத்தை - பரஞானத்தை யோகத்தை எண்ணினான். எண்ணி எண்ணி தன் தாயைக் காணத் துடியாய்த் துடித்தான். அம்மா, அம்மா, என்றான். அலறினான். அன்னைக்கும் அன்னையான கண்ணனை எண்ணினான். கசிந்துருகினான். கண்ணை, கண்ணை என்றான். கண்ணம்மாவே எந்தாய் எனக் கவிதை பொழிந்தான்.

உண்ண உண்ணத் தெவிட்டாது அம்மா உயிரென்னும் தனத்தில் உணர் வென்னும்பால், அழும்போதெல்லாம் என் வாயிலூட்டி வண்ணமுறச் செய்தாய் - ஆகாயமாம் கையால் கட்டி அனைத்தாய். பூமி என்னும் மடிமீது வைத்து மாயக்கதை பல சொன்னாய் - பருவத்திற் கேற்ற - விருப்புக் கேற்ற கதைகளை என்னுள மறிந்து சொன்னாய். இன்பம் எனச் சிலகதை சொன்னாய். எனக்கு ஏற்றம், வெற்றி என்றும் சில சொன்னாய். துன்பம் எனச்சில சொன்னாய் - கெட்ட தோல்வி என சில கதை சொன்னாய். எட்டுமட்டும் கைகொட்டிப் பல தோற்றங்காட்டிச் சொன்னாய்.

சந்திரன் - சூரியன் - மந்தை மந்தையாராம் பல மேகங்கள், மலைகள் - விண்மீன்கள் முதலாம் பல பொம்மை

கள் தந்தாய். சந்திரன் என்ற பொம்மை தண்ணெளி வீசியது. சூரியப் பொம்மையைப் பார்க்கப் பார்க்க என்கண்கள் கூசின. மேகப் பொம்மைகள் பல பல தோற்றங்களைக் காட்டின, அவை மழை பொழிந்தன. என்றும் மோனத்திருக்கும் மலைப் பொம்மை வினையாட வரும் ஒரு சொற்கூட என்னோடு பேசாது.

மன அமைதியைப் பெற இயற்கையை - அழகைக் கண்டு ஆனந்திக்க சோலைகளை காவினங்களை - நீர் ஓடைகளை - நறுமணம் விசும் பூஞ்சோலைகளை - தோகை விரித்தாரும் மயில்களைக் காட்டினாய். இன்னிசை கேட்டு இயும் பூறெய்த வண்டினங்களை - சூயிலினங்களைக் காணச் செய்தாய். என்னுடல் வருட வாயுவை இளந்தென்றலை - ஏவல் கொள்ளச் செய்தாய். - என்றெல்லாம் எடுத்துரைத்தான்.

தன்தோழரை - ஆடவரும் - பாடவரும் அரிவைபரை நன்பராக ஆக்க இருந்த விண்ணிற் பறவைகளை - மண்ணில் விலங்குகளை - ஊர்வனவற்றை - நீரில் மீவினத்தை எண்ணினான். இம்மை இன்பங்களை மட்டுமல்ல இம்மைக்கும் மறுமைக்கும் உறுதிபயக்கும் தாய் தந்த சாத்திரத்தை - ஞானத்தை - பொழுது போக்குக்காம் புராணங்களை எண்ணினான்.

பால் முதல் - பட்சணம் வரை - பொம்மை முதல் காட்சி முதல் நற்கருத்து வரை - வேத ஞான போதங்களை வேண்டும் போதெல்லாம் தானாகவே வந்து தந்தருளும் தாய்மையை சற்புத்திர மார்க்கத்தில் கண்டான். கண்ணனை கண்ணம்மா என்றே மனங் கசிந்துருகி நின்று கண்டான் தகயன் பாரதி.

பத்திரிகைச் செல்வம்

(ஆர். தர்மரெத்தினம்)

மனித சமூகத்திலே உயரிய நோக்கையும், உன்னத இலட்சியங்களையும், செல்வாக்கையும் அடைந்தவைகளில் பத்திரிகையும் ஒன்று. பத்திரிகையின் பிறப்பிடம் வெளில். இங்கு உதித்த பத்திரிகை இங்கிலாந்து, ஐரோப்பா, இந்தியா போன்ற இடங்களில் பல்கிப் பரந்து இன்று எங்கும் எந்த மூலை முடுக்குகளிலும் பலபட விரிந்துகிடக்கின்றது. அரசன் முதல் ஆண்டிவரை, சிறியோர் முதல் பெரியோர் வரை, பாமரர் முதல் நாவலர் வரை தின, வார, மாத இதழ்களை வாங்கி வாசிக்கின்றனர். துயிலுணர்ந்த தெழுந்ததும் உலகச் செய்தி சுமந்து வரும் செய்தி இதழ்களிலேயே விழிக்கின்றனர். ஒரு நாள் பத்திரிகை எட்டவிலையேல் மக்கள் எதையோ பறிகொடுத்தவாபோல் திகைத்து மனஞ் சோர்கின்றனர்.

பத்திரிகை சிறந்த பொழுதுபோக்குச் சாதனம். ஓய்வு நேரத்தில் அறிவைப்பெற உன்னத சஞ்சிவி. கலை -- இலக்கிய இசையின்ப உணர்ச்சிகளையும் மதம் -- சாத்திரம் -- அரசியல் -- இதிகாசம் சட்டம் -- சித்திரம் -- நவீனம் முதலிய அரும்பெரும் விடயங்கொண்டு அறிவைப் பெருக்குகின்றது. பாலர் கழகங்களையும், மாணவ மன்றங்களையும் தாங்கிவந்து "மஸ்னி" போன்ற சிந்தனைச் சிற்பிகளையும் "கரிபால்டி" போன்ற தேசத் தியாகிகளையும் "நேரு" போன்ற அரசியல் வாழிகளையும் -- பாரதி போன்ற எதிர்காலச் சாரதிகளையும் எத்தனை எத்தனையோ தலைசிறந்த எழுத்தாளர்களையும் நம்முன் அளிக்கின்றது.

செயற்கை மதியே உலகஞ்சுற்றும் இந்த இருபதாம் நூற்றாண்டில் விண்மீன்களைக் கூட எண்ணிவிடலாம். மண்மீது வெளிவரும் பத்திரிகைகளின் தொகைகளை எண்ணிவிட முடியாது. நாடு முன்னேற வேண்டுமானால், கல்வி கலைஞரானத்தில் முன்னேற்றமடைய வேண்டுமானால் அந்நாட்டில் பல பத்திரிகைகள் தோன்றியே ஆக வேண்டும். உள்ளாட்டு வெளிநாட்டுச் செய்திகளை அறிய வேண்டுமானால், கொள்கைகளை எண்ணங்களை நாடறியச் செய்யவேண்டுமானால், மக்களுக்குள் சுதந்திர உணர்ச்சியையும் தனி உரிமைகளையும் தட்டி எழுப்ப வேண்டுமானால், ஆட்சியாளரின் தான்தோன்றித்தனத்தையும் சுயேச்சாதிகாரத்தையும் அழிக்கவேண்டுமானால் -- சிறந்த நலையங்கங்களுடன் -- புரட்சிக் கொள்கைகளுடன் கூடிய பத்திரிகைகள் அவசியம் வேண்டவே வேண்டும்.

பத்திரிகைகள் மூலம் வியாபாரத்தையும் விருத்திசெய்து நல்லூதி பம் பெறலாம். வியாபாரத்திற்கழகு விளம்பரஞ்செய்தல் அல்லவா? எக்கெங்கு குறைந்த நிறைந்த விலைகளிலுண்டு என்பதை அறிதற்கு சிறந்த சாதனமாய் அமைகிறது பத்திரிகை. அது நவநாகரீகத்திற்கும் நல்லுணர்ச்சிக்கும் காரண கர்த்தாவாய் அமைவதுடன் பொய் மூட்டைகளையும் வெறும் பித்தலாட்டங்களையும் நீக்கி ஆசிரியரின் நல்லெண்ணக் கருத்துடன் வெளிவரவேண்டும்.

இத்துணைச் செல்வங்களை வாடுவோர் மூலம் சுருக்கமாகத்தான் பெறமுடியும்; விளக்கமாகப் பெறமுடியாது. வேண்டிய நேரம் வேண்டிய முறை அறிந்து கொள்ளவும் முடியாது. வாடுவோர் பெட்டிகளை வாங்குவோ உபயோகிக்கவோ தகுந்த பணவருவாயில்லாத மக்களே எங்கும் நிறைந்துள்ளனராதலின் பத்திரிகைச் செல்வம் நாட்டின் மூலை முடுக்குகளிற்றாலும் சென்று நல்லறிவுட்டி நல்வழிப்படுத்த ஆள்வோர் அனுமதியோடு குறைந்த விலையில் -- நிறைந்த அறிவியுடைத்தாய் வெளிவரவேண்டும். மனிதனை மனிதனாக்க -- முற்கால விற்பன்னனை எக்காலும் ஒங்கவைக்க -- ஒப்பற்ற உன்னத செல்வம் அழிவிவாச் செல்வம் என்றென்றும் ஒங்குக.

வாழ் மதி வாழ்த்து

செல்வன் சி. வினாயகம்

வாழ்க நிரந்தரம் வாழ்க வாழ்மதி
 வாழிய வாழியவே
 மாணவர் தந்த மாண்புகழ் தோய்ந்திடும்
 வாழ்மதி வாழியவே
 அறிதெழி துணியாம் தண் மணம் வீசி
 நெறிகொண்டு வாழியவே
 எங்கள் வாழ்மதி எங்கள் வாழ்மதி
 என்றென்றும் வாழியவே
 சூழ் இருள் நீங்க தன்மதி ஒங்க
 துலங்குக நன்மதியே
 வாழைச் சிறுந்தரு வண்மொழியேற்று
 கோழைகள் நீங்குகவே
 வாழ்க வாழ் மதி வாழ்க வாழ் மதி
 வாழ்க வாழ் மதியே
 கலைகளறிந்து அனைத்தும் இணைத்து
 நிலைபெற்று வாழியவே!

“வரழ் மதி” பத்திரிகைக் குழு.

➔ இரண்டு நண்பர் ➔

(செல்வி நவமணி முத்தையா)

பாத்திரங்கள்:

1. துருபதன்	3. கிருபை (துரோணர் மனைவி)
2. துரோணர்	4. அசுவத்தாமன் (சிறு குழந்தை)

காட்சி: 1

இடம்:- பாடசாலை.

நேரம்:- காலை.

பாத்திரங்கள்:- துரோணர், துருபதன்.

துருபதன்:- ஆன்யின் மிக்க தோழரே! வணக்கம். நாமிருவரும் அக்கினி வேசய முனிவரிடம் வேதம், புராணம், வில்வித்தை முதலாய கலைகளைக் கற்றுணர்ந்தோம். பாடத்தில் பலபகுதிகளை - ஐயத்தை தெளிவு செய்தீர். இந்தப் பேருதவியை என்றென்றும் மறவேன். என் மந்த மகியை மாற்றி வாழ் மதியை ஏற்றினீர். நான் அரசனும்போது என் இராட்சியத்தில் பாதி தருவேன்.

துரோணர்:- நண்பா! நன்றி. நான் பிராமணன். பாதி இராட்சியம் எதற்கு? "வேதம் ஒதுதல் வேதியர்க்கு கழகு" பாதி அரசு எனக்கு வேண்டாம். உனதன்பு ஒன்றே போதுமானது.

துருபதன்:- உயிரினுமினிய உத்தம! அப்படிச் சொல்லாதீர். தங்கள் பாலடி யேன் அடைந்த நன்மைகள் அளப்பில். தாங்கள் பயன் கருதாது செய்யாமற் செய்த உதவிக்கு - இந்த வையகமும் வானகமும் ஈடாகாது. அடியேன் தரும் காணிக்கையை - பாதி இராட்சியத்தை - ஏற்றுக் கொள்ளத் தான் வேண்டும்.

துரோணர்:- நண்பா, நான் வித்தையைத் தானமாக நல்கியது உன்னிடம் இருந்து கைம்மாறு பெறும் நோக்கத்துடனல்ல. உன் அன்பு ஒன்றே போதுமானது. செல்கின்றேன் யான். வணக்கம்.

துருபதன்:- சகல செல்வங்களுடனும் செழித்து இன்புற்று வாழ்க. அந்தணர்க்கு அரசு அமைவிலது என்று அறிவுறுத்தினோய்! சென்றுவருக வணக்கம்.

காட்சி: 2

இடம்:- காடு

காலம்:- மாலை

பாத்திரர்:- 1. துரோணர்,

2. கிருபை (குழந்தையுடன்)

(குழந்தை அழுகின்றது. சுவைத்துண்ணத் தாமிடம் பாலில்லை. குழந்தை தாய்முகம் நோக்க தாய்)

கிருபை:- நாதா! பால்தானும் வற்றிவிட்டதே. குழந்தை பால் இன்றி விம்மு கின்றதே. விடாப்பிடியாய் அழுகின்றதே இதற்கு என் செய்வோம்.

துரோணர்:- கண்மணி கிருபா! பாலுக்குப் பால்கள் அழுகின்றனே வறுமை. யால் இந்த வெறுமையான கானகத்தில் காலங்கடத்துகின்றோமே - இப் பிணி சகிக்க முடியவில்லையே - செய்வது எது என்றே எனக்குப் புலப்படவில்லை.

(கிருபை ஏதோ தனக்குள் சிந்திக்கின்றாள்.....அடுத்த கணமே தன் கையை அடித்துக்கொண்டே.....)

கிருபை:- ஆம் பதி! உங்களன்பை ஆட்கொண்ட நண்பர் ஒருவர் உண்டென்றும் அரசனாக நாட்டை ஆளுகின்ற அவர் பாதி இராட்சியத்தைத்தானும் தான் பூபாலனாற் தருவேன் என்றார் - என்பீர்களே, குழந்தையின் நலனுக்காக அவரிடம் சென்று பாற்பக ஒன்று பெற்றுவாருங்கள், அக்கோ மாதா நம் குதலையின் பசிப்பிணி போக்குவார்.

(சிந்தனையை மனைவி தூண்ட செய்வதெது என அறியாது தோயல் கடைவார் கைபோல் நடைமில்)

துரோணர்:- ஆம், “பாடசாலைச் சிநேகம் படலை மட்டும்” என்பார்களே. என் செய்வது. மாதே! ஈயென்று நானொருவனிடம் நின்றுகேட்டுப் பழக்கமே யில்லை. அன்றியும் அவன் அரசன். நான் ஆண்டி - பரதேசி - கிழிந்த ஆடை - வரண்ட நா - உலர்ந்த மனம் - திரைந்த தேகம். இத்தோற்றத் துடன் எப்படி அங்கு செல்வது. அருமைக் குழந்தைக்காக என் எதிர் கால் விளக்குக்காக வா, செல்வோம்.

(இருவரும் பிள்ளையுடன் செல்கின்றனர்)

காட்சி: 3

நேரம்:- முற்பகல்.

இடம்: அரண்மனை.

பாத்திரங்கள்:- 1. துரோணர். 2. கிருபை. 3. துருபதன்.

(மகனுடன் தம்பதிகள் வரவை ஏவலாளர் அரசனுக்குணர்த்தினர்)

துருபதன்:- (தனக்குள்) துரோணர் - ஆம் - என் உடன் மாணவர் - பலகலை கற்றுத்தந்தவர் - பாதி இராட்சியம் தருவதாகக் கூறினேன் அன்று. இன்று ஆட்சி பீட ஆசையால் மனைவியுடன் வந்துள்ளான். நாடானும் நானென்கே... வேதம் ஒதும் பார்ப்பானென்கே - பாதி நாடாவது பாட சாலைச் சிநேகமாவது. (இராச சபையில் சென்று அமருகிறார்)

துரோணர்:- வணக்கம். நான் உன் நண்பன். பாடசாலைச் சிநேகிதன். அரசனானல் உரிமையில் பாதி தருவேன் என்றீர். எனக்கு நானும் வேண்டாம். நகரமும் வேண்டாம். இதோ மனைவி, பாலன், பாலின்றிப் பர தவிக்கின்றான். தாய்ப் பாலின்றித் தவிக்கும் இப்பாலனுக்காக ஒரு பாற் பசுதா, இதற்காகவே வந்தேன்.

துருபதன்:- ஓய் பிராமண, உனக்கும் எனக்கும் என்ன நட்பு. நீ ஆண்டி. நான் அரசன். நாடாளப் பிறந்தவன் நான், வேதம் ஒதி வயிறுவளர்க்க கப் பிறந்தவன் நீ, போ. வறுமையின் புகலிடமே, இவ்விடம் விட்டுச் செல். இன்றேல் பலவந்தமாய் அப்புறப்படுத்தப் படுவாய். சென்றுவிடு சீக்கிரம். இவ்விடம் நிலலாதே. நண்பன் - பாடசாலை - பாதி இராட்சியம் - நன்று, நன்று. ஶ்ரீதையான பேச்சு, போ வெளியே விரைவில்.

துரோணர்:- துருபதா! இவ்வுலகமே எனக்குத் தரும்பு. எனக்குத் தேவை எதுவுமேயில்லை. ஆனால் இப்பாலனின் - பால் மணம் மாரு இக் குதலையின் - பசிபோக்க மாத்திரமே பாற் பசு இரந்தேன். அரசசபையில் என்னை அவமதித்தாய், உன் தலை துணிக்க ஒரு துரும்பே போதுமானது. நான் பிராமணன் சுத்த ஆன்மா உடையவன் சபிக்கின்றேன். என் மாணவன் உன்னைத் தேர்க்காலில் கட்டுவான். நட்பின் தன்மை உணரா மன்னு! மன்னுப்புகழ் மன்னினோய்! வருகிறோம்.

— எல்லோரும் போகின்றனர்.

திருவாத ஆரன்

செல்வி: க. யோகேஸ்வரராணி

பாண்டிவளநாடு; திருவாத ஆர் என்றோர் ஊர். அங்கு சம்பு பாதசரிதர் சிவஞானம் என்ற தம் பதிகளும் வாழ்ந்தனர். இவ்விருவரும் அமர்த்திய குலத்தில் அந்தணர் மரபில் உதித்தவர். அவர் தம் தவப்பயனாய் அவர்க்கு ஒரு மைந்தன் பிறந்தான். இளமையிலே கல்வி கற்று கலைகளைத் தம் உணர்ந்தனன். தெய்வ பக்தி மிகுந்து ஜீவகாருண்யத்தில் சிறந்து விளங்கினன். அந்நாட்டினர் இக்குமாரனைப் போற்றிப் புகழ்ந்து வந்தனர்.

இவர் திறமையை அறிந்தான் அவ்வூர் அரசன் அரிமர்த்தன் பாண்டியன். இவரைத் தன் மந்திரியாகக் கொண்டான். திறமை உணர்ந்த மன்னன் இவர்க்கு “தென்னவன் பிரமராயன்” என னும் பட்டமுங் கொடுத்தான். அமைச்சராக இருந்த வாத ஆர் கொற்றவனுக்கு உற்றமதிசூறியும் குடிகட்கு நல்வினைபுரிந்தும் பெரும் புகழ் பெற்றார். குடிகளும் நற் சேமமுடன் வாழ்ந்தனர். தம் கடமையைக் குறைவற நடாத்தினாரேயன்றி மனம் இடலோகத்தில் நாட்டங் கொள்ளாதிருந்தார் இவர். இளமை நிலையாமை -- யாக்கை நிலையாமை என் இவ்வுலகமே சத

மற்ற நிலையை எண்ணினார். ஈசன் திருவருள் பெற விழைந்தார்.

சிற்ப, பாண்டியன் பரிகள் பல நோய்கண்டு மாண்டன. கொற்றவன் நல்ல குதிரைகளை வாங்கிவருமாறு வாத ஆரைப் பண முடிச்சுடன் சோழன் பதிக்கு அனுப்பினன். வாத ஆரோ வழியிலுள்ள சிவஸ்தலங்களை தரிசித்துக்கொண்டே திருப்பெருந்துறை சார்ந்தார். இவரை ஆட்கொள்ள விரும்பிய எம்பெருமான் குருந்த மரத்தடியில் சீடர் பலர் புடைசூழ எழுந்தருளினர். சீடர் பலருடன் பரமகுரு இருப்பதை கண்டார் வாத ஆர். மனம் கரைந்தது; சொரிந்தன கண்கள்; கரம் சிரமேற் குளிய சாஷ்டாங்கமாக வணங்கினார் குரு முன்னிலையில். “தேவரீர் அடியேனையும் ஏற்றருள்க” என்றார். ஆம், எனத்தலையசைத்த குரு வால் ஆட்கொள்ளப்பட்ட -- ஞான உபதேசம் பெற்ற இவர் தான் கொணர்ந்த பொற் குளியலையும் -- உடைகளையும் குரு முன்னிலையில் வைத்து பக்தரானார். பக்தி ததும் பும் பல பாடல்களை தெருவெவ்லாம் கேட்க கீதநாதஞ்செய்தார். இசையின் வயத்தரான எம்பெருமான் “மாணிக்க வாசகராகுக” எனப் பணிந்தார். தன்னை ஆட்கொண்டவர் மாதொரு பாகரே என உணர்ந்த இவர், அடியார் பணிக்காக அரசன் குதிரை வாங்கத் தந்த பணம்

முழுவதையும் செலவிட்டார். உடன் வந்த ஏவலாளர் இவர் செயல்களை எல்லாம் மன்னனை உற்று உணர்த்தினார். தூதுவர் கூறக் கேட்ட மன்னன் உடனே சமு கங் கொடுக்குமாறு மாணிக்கவாச கருக்கு ஆஞ்ஞாபித்தான். மது ரைக்குச் செல்வவழி தெரியாது விளித்தார், மாணிக்கவாசகர். மிக மிக வாதையுடன் படுத்திருந்த வாதலூரருக்கு கனவில் எம்பெரு மான் ஆவணி மூலநாளில் அசுவம் வரும் என அறைந்தார்.

இவரும் அகமகிழ்ந்து கண் விழித்துமந்திரி உடைதரித்து மதுரை சென்று குதிரை வருநாளைக் குறிப் பிட்டார். நாட்கள் கடந்தன. குறிப்பிட்ட நாள் வந்தது. ஆனால் குதிரைகள் வராமையுண்டான் மன்னன். மன்னன் அமைச்சர் மீது ஐயங்கொண்டான்; சிறையி லிட்டுத் துன்புறுத்தினான்; கையில் கிட்டியிட்டு வாட்டினான். வேறு வழியிலா மாணிக்கர் எம் பெரு மானையே நினைந்து நினைந்து உரு கினார்; கண்ணீர் பெருக்கினார். அடியவர் துன்பம் சகிக்கப் பெறாத அடியார்க்கடியன் சிவகணங்களை குதிரை வீரர்களாகவும் -- நரிகளைக் குதிரைகளாகவும் மாற்றி மதுரை மாநகர் வந்தார். ஒற்றர் மூலமாக உயரினப் பரிகளின் வரவுணர்ந்த அரசன் அமைச்சரைச் சிறையி லிருந்து விடுவித்தான். குதிரைக் காரனாகவந்த எம் பெருமான் பரி

களை ஓட்டிக் காட்டி கயிறு கை மாறினார். குதிரைச் சிறப்புக் கண்ட மன்னன் பட்டுத் துணியை பரி சாக வழங்கினான். குதிரை மீதி ருந்தே சவுக்கால் அப்பரிசேற்றார் குதிரைப் பாகராய் வந்த மாதொரு பாகர். விடைபெற்றார்; மீண்டார். தன்பிழை உணர்ந்த மன்னன் வாதலூரரைப் பிழை பொறுத்தரு ளும்படி வேண்டி நின்றான்.

அன்றிரவே மாயப் பரிக ளெல்லாம் நரிகளாய் மாறின; எஞ்சியிருந்த குதிரைகளையும் கொன்று ஊளையிட்டு ஒடின. மந் திரி சூழ்வினையிது எனக் கண்ட மன்னன் மீண்டும் இவரை வருத் தினான். உச்சிப் போதில் -- சுடு மணலில் -- நிறுத்தினான். வைகை கரைபுரண்டது மாதொரு பாகன ருளால். மதுரை மாநகரம் அழியத் தொடங்கிற்று. கங்கைப் பெருக் கைக் கண்டமன்னன் அனை கட டும்படி ஊரவருக்குக் கட்டளை பிறப்பித்தான். ஒவ்வொருவருக்கும் உரிய பகுதிகள் அளந்து கொடுக் கப்பட்டன.

செம்மனைச் செல்வி, முதிய வள், வேணியன்றித் துணையாரு மின்றி வாழ்ந்தவள், அனைகட்டக் கூலியாள் பெறமுடியாது வாடி னாள். சோமசுந்தரக் கடவுளை வணங்கினாள். இவள் வேண்டு கோளைச் செவிமடுத்த எம் பெரு மான் கூலியாளாகத் திருவினையாட்

டயர்ந்தார். உரியவேலை முடியா எம் பெருமான் அந்தரத்தே
மையால் பாண்டியன் அவரைத் தோன்றி ஆட்கொள்ளப்பட்ட
தண்டித்தான். அவன் தண்டனை மாணிக்கவாசகரின் பெருமையை
யாண்டும், யாங்கணும், தன்மீதும் எல்லோரும் அறியப் புலப்படுத்
பட்டது. திரைர்.

“வான்கலந்த மாணிக்கவாசக நின்வாசகத்தை
நான்கலந்து பாடுங்கால் நற்கருப்பஞ்சாற்றினிலே
தேன்கலந்து பால்கலந்து செழுங்கனித்தீன் சுவை கலந்தேன்
ஊன்கலந்து உயிர்கலந்து உவட்டாமலினிப்பதுவே” — என்று
உற்றுணர்ந்து தெளிந்தவரும் ஈடேறுவரென்ப!

⊕ பெண்ணின் பெருமை ⊕

செல்வி த. கருணை

“பெண்ணிற் பெருந்தக்கயாவுள கற்பெனும் திண்மையுண்டா
கப் பெறின்.” -- என்றார் வள்ளுவர். பெண்ணின் பெருமைபற்றி
வேறு கூறவும் வேண்டுமா? அவசியமில்லை எனினும் காலாகாலத்தில்
தோன்றிவளரும் மாளிடர்க்கு நினைவூட்டுவான்வேண்டிப் பெண்ணின்
பெருமையை விளக்கவுந்தான்வேண்டும். இன்றேல் நம் சந்ததியின்
சக்திகளாகிய பெண்வர்க்கத்தின் பெருமை மண்ணிடைப் பொன்
போலாகிவிடும் அல்லவா?

ஆதிகால மனிதனின் பண்பாட்டுக்கும் தற்காலத்தவரின் பண்
பாட்டுக்குமிடையே எவ்வளவோ வித்தியாசமுளது. பூமிக்குள் புதைந்து
கிடந்த பூதம் விமானமாய் விண்ணில் பறக்கின்றது இரதமாகிப் போட்டா
போட்டிகளுக்கிடையே -- நான் நான் என்று செய்யுதிகளைச் செய்து
அனுப்பிவைத்துக் கொண்டிருக்கும் இந்த நவீன விஞ்ஞான காலத்
திலே பாழும் பெண்களென ஒதுக்கப்பட்ட பெண்களின் நிலையை நாம்
சற்று அவதானிக்க வேண்டியது அவசியமாயிற்று. மனுக்குலத்தைப்
படைத்த மகான் ஏனோ ஆண், பெண் என்ற பாகுபாட்டை இயற்கை
ரீதியிலே படைத்துவிட்டான். ஆண்டாண்டு காலமாகப் பெண்குலம்
பேதலிக்கப்பட்டது. சங்க ஏடுகளிலே ஆண்களோடு பெண்களும்
சரிசிகர் சமானராக வாழ்ந்தனர். பின் சிலகாலம் பெட்பு நிலையினர்
பெண்கள் எனக் கொள்ளப்பட்டனர்.

இல்லற வாழ்க்கையின் இலட்சிய மாலுமிகளாயிருந்து இலட்சியப் பாதையில் மனுக்குலத்தை இயக்கி உலக ஆரங்கிலே அரசியல் மேடைகளிலே அங்கம் வகிக்கும் பெண்குலத்தைப் பெருமைப்படுத்த வேண்டும். ஆசா பாசங்களிலே -- இச்சாசக்திகளிலே மூழ்கிக் கிடந்தார்கள் என்ற தன்மையில் ஒதுக்கினாலும் எழுச்சிகாணவிழையும் பெண்ணின் பெருமையைப் பாரட்டத்தான் வேண்டும். எழுச்சியுடைய காண எழுந்துவரும் வீரமிக்க பெண்களே! வாரீர். வீழ்ச்சியுற்ற பெண்குலத்தின் வீரசிகாமணிகளே! வருதிர். நட்பிமுனைகளே! தீட்டியகூர் வாட்களே! இதோ நாட்டுக்காக -- எதிர்கால சந்ததிக்காக -- நம்மவர் முன்னேற்றத்திற்காக உழைக்க வம்மின், வம்மினோ!

காலனின் கைப்பட்ட கணவனுயிரை மீட்டவள் யார்? காலேச்சூரியனே உதிக்காதே என்று தடுத்து நிறுத்தியவள் யார்? உலகம் போற்றும் உத்தமர்களை நன்றவள் யார்? நன்மொழிகளை நமக்கு நயந்தளித்த ஓனவை முதலானவர் யார்? தேசக்தியாகியோன் ஒவ்வார்க்கு யார்? செய்ய்தியை விண்ணில் அனுப்பியது யார்? யாரென்று சிந்தித்துப் பார்த்தீரா?

பெண்ணின் பெருமை உணர்ந்ததன்றோ நம் பெருமான் அர்த்த னீஸ்வராக அன்பருக்குக் காட்சி கொடுக்கின்றார், அப்பனைச் சிவனென்றும் அம்மையைச் சக்தி என்றும் வணங்கி வருகின்றது மன்பதை. உலகமே சிவசக்தியாய்க் காட்சியளிக்கின்றது. தந்தையினும் தாயே -- ஆண்மையினும் பெண்மையே மேலான தென்பதை

“தந்தை தாய் பணித்தல் செய்யும் தவமதால் தவம் வேறில்லை மைந்தருக்கு எது நிகழினும் வணங்குவர் தாயைத் — தந்தை அந்தமைந்தனையே போற்றல் வேண்டும் மற்றுதல் தன்னைச் சிந்தையுற்றுணரில் தாயே தந்தையிற் சிறந்தாள் மன்னோ.” — என்றார் கூற்று வலியுறுத்துகின்றது.

அருமைச் சோதாரே; பெண்குலம் -- தெய்வீகப்பண்பின் இருப்பிடம் வாழ்வழி வகுக்குதிர். சோதரிகளே; நம் சையில் உலகின் நல்வாழ்வு தங்கிற்று. நம் பெருமையே நாட்டின் பெருமை, நம் நன்மையைப் பேண -- நாட்டை -- நல்வழிப் படுத்த -- வாழ வழிவகுக்க எல்லோரும் ஒன்று சேர்ந்து எழுவின். பெண்ணின் பெருமையைப் பேண விழிமின். சொல்லில் மாத்திரமல்லாது செயலிலும் காட்ட -- மடமையைக் கொழுத்த ஒன்று சேருமின். உங்கள் பெருமையே உலகினும் உயர்ந்தது. உங்களுழைப்பே அனைத்திலும் சிறந்தது. நம் பெருமையை நாடறியச் செய்வோம். “மாதர் தம்மை இழிவு செய்யும் மடமையைக் கொழுத்துவோம்.” எழுவின், விழிமின்.

அருணகிரி கண்ட அமரன்

(செல்வி எஸ். புவன்)

நடநாட்டின் தென்புறத்தில் முருகப் பெருமானின் ஆறுபடை வீடுகளுள் ஒன்றுளது கதிர்காமம். அருணகிரி நாதர் பாடல்பெற்றது அத்தலம். இங்கு எழுந்தருளியிருக்கும் குன்றங் கொன்ற குமரவேள் தமிழகத்தின் தெய்வமாவார்.

நமது இலங்கையின் தென்புறத்தில் - ஊவாமாகாணத்தில் - "தியாகம்" என்னும் யானை புலி வாழும் காணகத்தில் - மாணிக்க கங்கையின் இடது கோடியில் - அமைந்துள்ளது அத்தலம். கந்தனை நாடிச் செல்லும் காணகத்தில் - இயற்கை இருகரம் நீட்டி அழைக்கும் காட்டகத்தில் கருவண்டினக் கீதம் ஒரு புறம். புள்ளிமான் கூட்டத்தின் எள்ளிய நகை மறுபுறம். காய்கனிதேடும் காணவர்களைபும் கண்டும் கேட்டும் செல்லும்போது முருகனடி வருடச் செல்லும் பக்தர்களின் "அர-கா-ஓகரா" - சத்தம்கேட்டு புள்ளிமான் துள்ளி ஓடும்; காட்டானையே செயலன்று கிற்கும்; கரும்புலி கரடி தம்புகலிடம் நாடும்.

கதிரமலைக் கந்தனைக்காண - அவனருள் பெற கால்நடையாகவும் - வேறும் மார்க்கமாகவும் திரள் திரளாக தனித்தும் சேர்ந்தும் துதிபாடிப் பரவசப்பட்டு ஓடிச் செல்வர் பக்தர் பக்தித் தாகத்தோடு - தண்ணீர்த் தாகத்தோடு வரும் பக்த கோடிகளுக்கு பிறவி நீக்கும் மருந்தாவதன்றி அன்னார் தாகத்தையே போக்கும் மாணிக்கங்கை. கங்கை நீராடி, களைநீங்கி கந்தனலயம் அடைவர் அன்பர். மேலும் புத்துணர்வுடன் கதிரை மலைக்கு ஓடிவர் பலர். காணகம் கடந்து செங்குத்தாகவும் - குத்துக்குத்தாகவும் - புடைப்புப் புடைப்பாகவும் உள்ள கதிரை மலையில் - காலடிநோவ, எடுத்தடி இடற, கயிறைப் பிடித்தும் கட்டையைப் பிடித்தும், களைமீதார அர-கா-ஓகரா, கந்தா. சிவன் மைந்தா எனக்களைத்து விழந்து இளைத்தேறும் - பக்தகணங்கள். தண்ணீர்த் தாகத்தை ஆங்காங்கு அன்பர் அமர்த்திபுள்ள பந்தரில் ஆறி மனந்தேறித் தொடர்ந்து சென்று மலை உச்சியை அடைந்து கரங்கூப்பிடுக் கந்தனையே - வேலனையே - சிவன்மைந்தனையே எண்ணி எண்ணி அவன் புகழ் பாடித்துதிப்பர்; மீள்வர்.

சூரன்மலைகண்டு - வள்ளை தினைப்புனங்காண - சேயன் வேண்டுகோளால் யானையாய ஆனைமுகன் சந்திக்காண - செல்லச் சந்திதி குறுகுவர் காணகம் கடந்து. கரமிழந்த - காலிழந்த - கண்ணிழந்த - காதிழந்த - மூக்கிழந்த அவயவமே பல இழந்த எத்தனை எத்தனையோ எழை எளியவர்களை - அங்க வீனர்களைக்கண்டு, புள்ளிமான் போன்ற வள்ளிமாளைப் பயங்காட்டிக் கந்தன் மணந்த திருப்பதியை அடைந்து, சந்தனருன்றைக்கண்டு ஆங்காங்கு உள்ள சந்திதிகளையும் தரிசித்துவிட்டு விழுகி மலையை, பக்தர்கள் நோயைச் சொஸ்த மடையச் செய்யும் அப்பூதி மலையைக் கண்டு மீள்வர்.

கதிர்காமக் கந்தனலயத்தை, அதன் பக்கல் விக்கினர் தீர்க்கும் வினையகராலயத்தை, நிர்வாணதிசை அடைந்த - பஞ்சசிலக் கொள்கை போதித்த - புத்த பகவானின் நிஷ்டைச் சொருபத்தை - தெய்வானையின் திருப்பதியை - வள்ளியின் - பால்குடிவாஷின் - எண்ணரும் பல சந்திக்களைத் தரிசித்து மனங்ககிந்து மீள்வர். மக்கள் தங்கும் பலசத்திரங்கள் காவடிகள் - கடைவீதிகள் எல்லாம் கண் கொள்ளாக் காட்சி!

இச்சா, கிரியா, ஞான சக்தி மூலம் உலகை ஆளும் கந்தன் எம்பெருமான் பாடல் பெற்ற புராதனத் தலத்தை - இம்மைப் பிணிகளுடன் பிறவிப் பிணியையும் தீர்த்தருளும் கந்தனின் ஆலய நிர்வாகம் அமைவுற நடைபெற பக்த கோடிகள் பயனுள் செய்வாராக.

நான் கண்ட வெள்ளமும் புயலும்

***** செல்வி: இ. புவனேஸ்வரி *****

இயற்கையே உயிர்களைப் பெருக்குவது; அதன் நாண்டவமே அழிவும். மண், நீர், நெருப்பு, காற்று, ஆகாயம் இவை ஐம்பெரும் பூதங்கள். இவற்றின் தொடர்புத் தொடுகையே உயிர்ப் பெருக்கு.

அடிப்பதும் அணைப்பதும் அன்னை. படைப்பதும், காப்பதும், அழிப்பதும் இயற்கையன்னை. பூபாரம் தீர்க்கப் புருந்த புயல் வண்ணன் பெரிய பாரதயுத்தத்தையே ஆக்கினான்; ஆண்டு துஷ்ட நிக்கிரக சிஷ்ட பரிபாலனம் செய்தான்.

மனித மனக்கோரத்தி இடையிடையே யுத்தங்களை ஆக்கியது; மனிதரை — மனுக்குலத்தை — உலக சீவராசிகளைப் பூண்டோடு அழிக்கவந்தது. ஓரளவு உயர்ந்தது உலகம்.

வந்தது வருடமாரி. உகாந்த மாரி. ஊழிக்காலமென்ன வந்தது மாரி. உடன் எழுந்தது சூறாவளி. பள்ள நிலப்பகுதிகள் தேங்கின. குளங்குட்டை, ஆறு, ஏரி — எங்கும் நிறைந்தது வெள்ளம். பார்க்குமிடமெல்லாம் பரந்தது வெள்ளம். சூறாவளியும் உடன் சேர்ந்த தால் பெருவேகத்துடன் ஓடத் தொடங்கிற்று நீரோடை. ஓடை அருவியாகி — அருவி நதியாகி — நதி வாகியாகி — வாகி கடலாகி, எல்லாமே நீர்ப்பரவையாயிற்று. குடியிருப்புக் கிராமங்களையும், குக்கிராமங்களையும், குளங்களையும் மேலி எழுந்தது நீர். தகர்ந்தன அணைகள், பரந்தது வெள்ளம்; என்செய்வான் மனிதன்!

'ஐயோ' என்றான்; அம்மா என்றான்; 'ஐயோ அம்மா' என்றான்; கந்தா கதிரவேலா என்றான்; 'பரமண்டலங்களிலே வீற்றிருக்கும் எங்கள் பிதாவே' என்று பிரார்த்தித்தான். 'அல்லா'வைத் தொழுதான். பண மூட்டைகளை — உடை மூட்டைகளை எடுத்தார் சிலர்; மக்களைத் தூக்கினார் பலர்; உடைவிடம்விட்டு வேறிடம் சென்றார். வீட்டின் முகட்டில் — மரக் கொம்பரில் — மலைமேட்டில் எல்லாம் சென்று தங்கினார். எத்தனை எத்தனையோ வீடுகள் சிதைந்தன. எட்டியவரை தட்டி உருட்டியது சோரி. மாண்டனர்; கை உடைந்தனர்; கால் ஓடிந்தனர் அகப்பட்டோர். உலகியல் புரந்த நீர் அன்று உயிரைக் குடித்த நீராய் — குடியைக் கெடுத்த நீராய் — கூண்டைக் கலைத்த நீராய் — குளத்தை உடைத்த நீராய் குமுறி நின்று கூத்தாடியது. மார்சுழித் திங்கள் 23ம், 24ம், 25ம், திகதிகளில் 1957ம் ஆண்டு எங்கும், வட; வடமத்திய; கிழக்கு — மாகாணமெல்லாம் இதே காட்சி.

ஊ உ...ம்...ம் என்று இரைத்து அடித்தது சுழல் காற்று 25ம் நாள். வேரோடு முடிசரிந்து — அடிபறந்து வீழ்ந்த மரங்களால் — வெள்ளத்தால் பாதைகள் மூடுண்டன. தெருக்கள் உடைந்தன. பாலங்கள் தகர்ந்தன. மிருகங்கள் அழிந்தன. குளங்கள் கட்டழிந்தன.

தங்க இடமில்லை. குடிக்கக் கஞ்சித்தண்ணிதானுமில்லை. உடுக்க உடையில்லை. உடன்பொருள் எதுவுமேயில்லை போக்குவரத்தில்லை. சேதியறிய — அறிவிக்க வழியில்லை. என்செய்வார் பாவம். எங்கும் பசிப்பிணி — எங்கும் பொருள்முடை வானத்தையே எதிர்பார்த்தனர் மக்கள்.

யாமினி உய்யோம் என்றனர் யாழ்நகரத்தார். யமபுரம் திரும்பினோம் — என்றனர் திருமலைபார். அனுராதபுரத்தார் ஆயினிதேது ஆருயிர் — என்றனர். மன்னார் மக்கள் மண்ணோமே யாம் — என்றனர். மட்டக்களப்பார் மனம்மடிந்துகிடந்தனர். வவனியா மக்கள் அவனியிழந்தோ மென்றனர். எங்கும் புயல். எங்கும் வெள்ளம். எங்கும் ஏக்கம் — எங்கும் தாக்கம். இஃதென்ன கோரம் என்றென்றே மக்கள் பலப்பலப் பேசினர். மனையிழந்தோம் — மகனிழந்தோம் — உணவியிழந்தோம். உயிரிழந்தோம் — கைப்பொருளியிழந்தோம் — ஐயோ ஏதினி வாழ்வு என்றே ஏங்கினர்.

மக்கள் நிலை அறிந்தார் ஆழ்பவரும் அண்டை நாட்டாரும். உணவுப் பொட்டணங்களுடன் — உடைப் பெட்டிகளுடன் ஓடோடி வந்தார். உயிர்களைக் காத்தார். உணவு தந்தார். உடை தந்தார் வான ஊர்திமூலம். செயல் தந்தார் வாளுலிப் பெட்டி மூலம். வீடிழந்தோர்க்கு வீடும், கதியிழந்தோர்க்குக் கதியும் தரவிழைந்தார். வெள்ள நிவாரணத்திற்காக பற்பல துறைகளிலும் பணம் சேர்க்கப்பட்டது. அமைதி ஓரளவு நிலை நாட்டப்பட்டது.

கார்த்திகை 13ல் தொடங்கிய மழை மார்கழி 17ல் உச்ச நிலை யடைந்து, 23, 24ந் திகதிகளில் உச்சமிகை நிலை எய்தியது. அவ்வப் பகுதி மக்கள் அன்றுவரை என்றும் கண்டிராத அளவில் 1024" அளவில் மாரி பொழிந்தது — வழங்கும் மாரி வாட்டும் மாரியாக. 30, 35 மைல் வேகத்தில் சுழல் காற்று அடித்தது. நீர்மட்டமே 8'க்கு மேலாயது மேட்டு நிலங்களிலும்.

மழை வரவு பார்க்கும் மக்கள் அன்று மழை இழவு கண்டார்கள். இனிமேலாவது உனது அகோர தாண்டவம் ஒழிக என வணங்கினர். பார் வழங்கும் மாரியே உன்சீர் பெரிதெனிலும் சினம் கொடிது கொடிதுகாண் என்றனர்.

பனி இரண்டே எழுத்துக்களின் சேர்க்கையில் ஜனித்த ஒரு வார்த்தை; இதன் மதிப்புக்கு இத்தரணியே ஈடாகாது. பூமண்டலம் என்று தோன்றியதோ அன்றே பனியும் பூரண ஆதிக்கம் பெற்றது இப் பூமியில்.

பூமி தோன்றியபோதே பனியும் கூடவேயிருந்ததா? அல்லது சமுத்திரங்கள் ஏற்பட்ட பின் சிறிது நேரம் செல்ல உதயமாயிற்று; அல்லது கோடானுகோடி சீவராசிகள் தோன்றுவதற்கு முந்தியே பனியும் இருந்து வருகின்றதா; என்பன போன்ற பல கேள்விகள் நம் மனதில் எழலாம். சிலர் மனதில் பனி மேலிருந்து பெய்கிறதா? அல்லது கீழிருந்தே கிளம்புகிறதா? என்ற கேள்விகள் எழலாம்.

மழைக் காலத்தில் மேலே சென்ற அது குளிராகிப் பெய்கின்றது. இக்காலத்தில் பூமியிலிருந்து செல்லும் ஆவியாகிய பனி நம் கண்ணுக்குப் புலப்படுகின்றது. இக்காலங்களில் — தை — மாசி மாதங்களில் — எங்கும் புகைக் கடலாகவே காட்சிதருகிறது இந்தப் பனி.

கவிஞனையும், கதாசிரியனையும் — அவர் கருத்தையும் கவர்த்து கற்பனையைத் தூண்டிவிடுகின்றது; அவர் கற்பனைக்கும் எட்டாதத் தனை தூரத்தே மனக்காட்சி தருகின்றது. கவிஞனின் மகன் அதி காலையில் ஆற்றங்கரையில் மூங்கில் இலை நுனியில் இருக்கும் பனித் துளி கண்டான். “மூங்கில் இலைமேலே தூங்கும் பனிநீரே” என்று கவிதை புனை ய ஆரம்பித்தான்.

பணம் பாதாளம் வரை சேர்த்திருக்கின்றோம்; பணம் பத்தம் செய்யும் என்று இறுமாப்புற்றிருக்கும் பணம் படைத்தோராம் — எவர்க்கும் அஞ்சாத் தறுகண்ணாராம் — மனத்திண்மையைத் தகர்த்தெறியும் சக்தி பனியிடம் உண்டு.

நமதிலங்கையின் மத்தியிலே பனி உறைந்த பேதுருச் சிகரத்தின் காட்சி கண்கொள்ளாத தொன்றாயிருக்கிறது. வெப்பத்தின்போது இவை உருகி கட்டிகள் உடைந்து, கற்களை உருட்டி அடுக்கிச் செல்லும் போக்கை எண்ணும் கோறெண்ணும் தோறியும் பூ தெய்யாமலிருக்கமுடியாது. உருகியநீர் அருளியாகி, சிற்றூராகி, பேரூராகி மக்களின் கஷ்டத்தை — உணவுப் பஞ்சத்தை நீக்கித் தானும் உணவாய் உதவுகின்றது.

பனிவரவின் போதன்றோ மலர் மரங்கள் மணங்கமழும் மலர் களைத் தருகின்றன; மணங்கமழுகின்றன; வண்டுகள் தேன் உண்டு ரீங்காரஞ் செய்கின்றன.

கண்ணுக்கினிய காட்சிகளையும், கருத்துக்கினிய கற்பனைகளையும் தருமிப் பனியின் கொடுமையும் பெரிதுகாண். வலிமிகுந்த கப்பல்களையும் தார்த்தெற்கின்றது; திக்குத் தெரியாது தயங்கவைக்கின்றது. மக்களைத்தாலும் கம்பளிச் சட்டை, “மப்பிளர்” என்றொரு கழுத்தோ, தலையோ சுற்றும் ‘ஜூளத்துணி’ — ‘உல்லன் கம்பளிப் போர்வை’ என்ற வேறோர் வகை உடையென்றெல்லாம் அணியச் செய்வது இப்பனிதானே. ‘ஏனப்பா இத்தனை அடுக்கு உடை’ என்றால் ‘அடையப்பா, பனி வாடை தலை நீட்டதே’ என்று பதில் சொல்லுவார்கள்.

தலைவளி அஞ்சனம் மாத்திரை முதல் இன்னும் ஆஸ்பத்திரிப் பட்டியலில் அடைபட்டுக்கிடக்கும் எத்தனையோ மருந்துரகம் — வாழைச் சேனையில் ஜலதோஷமாகப்பிடித்து மட்டக்களப்பில் “ஜன்பு” என உரு மாறி மனிதவர்க்கத்தின் மூக்குகளை வற்றரசுச் சமுத்திரமாக்கி அவர்களைத் திணறடிக்கும் அபூர்வ சக்தியும் அதற்குண்டு. ஐரோப்பாவில் மனிதரையே — அவருயிரையே — வாங்கும் யமசக்தியும் அதற்குண்டு.

என் சோதரி, “என்னக்கா நீங்களுமா பனியாய் விட்டீர்கள்” — என்றதும் என் எண்ணம் எல்லாம் ஆதவனைக் கண்ட பனிபோல் மறைந் தொழிந்தன.

மண்ணில் பனி — விண்ணில் பனி — மலையில் பனி — நடையில் பனி — உடையிற் பனி — உணவிற்பனி — நோயிற் பனி — நம் பேச்சிலுமா? பனி என முடித்தேன்.

ராமு வின் கைம்மாறு

(செல்வி: ஆ. தங்கப்பிள்ளை)

ராமு யாருமற்ற ஏழைச் சிறுவன். ஆனால் படிப்பில் மோகங்கொண்டவன். வயதோ எட்டைத் தாண்டிவிட்டது. இரளில் கடைத் திண்ணையில் படுத்தறங்குவான். பகற்போதில் வீடுதோறும் இரந்து உண்பான். சிலவேளை உணவுதாலும் கிடையாது. இப்படியே இவன் காலம் சென்றுகொண்டிருந்தது.

அன்றொரு நாள் ராமு பள்ளிப்பருவம் அடைந்ததும் தன் வீரூப் பப்படியே பாடசாலை எகினான். ஏழ்மை அண்ணையின் பிணைப்பிலே சிக்கித்தவிக்கும் ராமுவைக் கண்டதும் அப்பாடசாலை ஆசிரியர் உதறித் தள்ளிவிட்டார். வேதனை அடைந்த ராமு தீர்க்கமான ஒரு முடிவுக்கு வந்தான். பாடசாலையின் பின்புறமிருந்து எழுத வாசிக்கக் கற்றுக் கொண்டான்.

நாட்கள் பல பறந்தன. ஒரு தினம் ராமுவுக்கு உணவே கிடைக்க வில்லை. பசியென்னும் பேய் அவனை ஓட்ட புகைபிரத நிலையத்தை அடைந்தான். புகைவண்டியும் வந்து சேர்ந்தது. இறங்கியவருள் ஒரு வருடைய காசத்தான் ஒன்று வீழ்ந்தது. ராமுவின் கையில் அப்பணம் சிக்கியது. விரித்தான் ஐம்பது ரூபா ஒற்றைத்தான். அவன் கண்கள் அகலவிரிந்தன. பெரியாரைத் தேடினான். அவர் அவன் கண்ணிற் பட வில்லை. ஓடினான். தேடினான். எங்கெல்லாமோ பார்த்தும் ஓரிடமும் அவரைக் காணமுடியவில்லை. அவர் தோற்றங்களைப் பலரிடம் கூறி வீட்டையே அடைந்தான் ராமு. வீட்டுப் படியில் தின்று பெரியாரைக் கூவி அழைத்தான். பெரியார் வந்தார். தான்கண்ட பெரியார் — பணம் இழந்த பெரியார் — தேடிய பெரியார் — இவரே என உறுதிகொண்டான்.

பெரியார் அவளிடம் இங்கே வந்த காரணம் யாதென வினா வினார். ராமு தயங்கினான். சொல், ஏன் தயங்குகின்றாய்; சொல் என்றார். தாங்கள் இன்று புகைவண்டியிலிருந்து இறங்கியபோது..... என்றமட்டில் என்னைச் சந்திக்க விரும்பினாயா என்றார் பெரியார். இல்லை ஐயா என்றுகூறி விடயத்தை அவிழ்த்தான் ராமு.

திடுக்குற்ற பெரியார் ஓடினார் அறைபுள்; தன்காசுப் பையைப் பார்த்தார்; கணக்கிட்டார். காணாமற் போயிற்றே என்பணம். அது தான் இச்சிறுவன் கொண்டுவந்தது என உறுதி பூண்டார். பையன் பக்கம்வந்து தம்பீ! உன்பெயர் என்ன? தந்தை தாய் பெயரென்ன? ஊர் என்ன? ஏன் படிக்கவில்லை என்று அவன் சேதி உசாவினார். தன்வரலாற்றை அழுத கண்ணிருடன் கூறினான் அச்சிறுவன்.

தன் மனைவியை உரத்த குரலில் அழைத்தார். இச்சிறுவன் சேதி தெரிவித்தார். பெண்மனம் அழைதயின் பக்கமாயது. அவனைத் தன் மகனாகப் பேணி வளர்த்து உயர்ந்தோனாக்கினார்.

தன்வினை தன்னைச்சுடும்

(ஐயாப் இஸ்மாயில்)

ஆனந்தன் ஓர் இலட்சியவாதி; சீர் திருத்த நோக்கங் கொண்டவன். கல்லூரியில் கல்வி பயில்பவன். விடுமுறையைக் கழிக்க தன் கிராமத்துக்கு வந்தான். தந்தை வட்டி வாங்கி பணம் சேமிப்பதைக் கண்டு திடுக்குற்றான்.

தந்தை வழி கெடக் காரணமாயிருப்பவர் தாய் மாமன் கந்தையா என்பதை அறிந்தான். தன் தந்தையைத்திருத்த முயன்றான் ஆனந்தன். இவனது எண்ணம் முயற் கொம்பானது. தந்தைக்கும் தனயனுக்குமிடையே மனக்கசப்பு ஏற்பட்டது.

அடுத்த நாளை ஊரை விட்டு வெளியேறினான் ஆனந்தன். பல இன்னல்களுக்கு ஆளாகினான். பத்திரிகை விற்கும் தொழில் எட்டியது; பத்திரிகை விற்கான். விடயங்கள் பல எழுதினான். எழுத்தாளனாக மாறினான். துணைப் பத்திரிகாசிரியனாகவும், ஈற்றில் பத்திரிகை ஆசிரியனாகவும் மாற்றி விட்டது அவன் ஊக்கம்.

நாட்கள் பல கடந்தன. தந்தையிறந்த சேதியறிந்து தன் கடமை செய்ய ஊருக்கு விரைந்து வந்த ஆனந்தன் கடமைகளை முற்றாய் நிறைவேற்றிய பின் தந்தையின் சொத்துக்களிற் பொரும்பாலான வற்றை, ஏழைகளுக்கே தானஞ் செய்தான்.

கந்தையா இவன் தந்தையின் சொத்தை அபகரிக்க எண்ணினார். ஆனந்தன் தடையாயிருப்பதைக் கண்டு அவனை முடிக்கவும் வழி தேடுகிறார்.

சுமார் காலை 8 மணியளவில் கடற்கரை சென்ற ஆனந்தன் வீடு திரும்புகிறான் செய்மதிச் சேதிச் சிந்தனையுடன். கன்னங் கரேலென்ற இருள். வழியில் எவருமில்லை. தனிமையில் வந்த ஆனந்தனைக் கொல்ல உருவிய வாளுடன் ஓடி வருகிறார் கந்தையா.

பற்றை மறைவில் நின்று வழிமறிக்கும் "வழிகாத்தான்" பாம்பு சுருண்டு கிடந்தது. கெதி கெதியாய் ஆத்திரத்தோடு வந்த கந்தையாவின் காலில் கடித்து விட்டது. அக்கணமே விஷமேறப் பெற்ற கந்தையா, அலறி வழி நடுவில் வீழ்கின்றார். காதவழிக்கப்பால் கதறுவைச் சத்தங் கேட்ட ஆனந்தன், கடுகதிப் புகைவண்டிபோல் அவ்விடம் விரைந்தான். மாமாவின் நிலை கண்டு இரங்கினான். மன்னிப்புக் கோரியபடியே உயிர் நீத்தார் கந்தையா.

அடித்தது பேயா?...

(செல்வன்: எஸ். வினாயகம்)

நிலவொளி நல்லாடை போர்த்த நள்ளிரவு அது. முகிலற்ற பெருவானில் வண்ணத் தாரகைகள் கண்சிமிட்டின; பால் வீதியின் பக்கலிலே விண்கற்கள் விளையாடின. இரவைப் பகலாக்கிக் கொண்டிருந்தான் தண்ணொளிச் செல்வன்.

முதலாவது சினிமாக் காட்சி முடிவடைந்தது. பட்டணத்து வாசிகள் யாபேரும் “பஸ்” வண்டிகளில் ஏறிக் கொண்டிருந்தனர். வேலுசாமி மாத்திரம் தன் வீட்டைநோக்கி நடந்துகொண்டிருந்தான்; கிராமப்பகுதி; “பஸ்” வண்டி கிடைக்கவில்லை அவனுக்கு. வீதியில் மனித நடமாட்டமேயில்லை.

அக்கிராமத்தில் தெருவோரமாக பத்திரகாளியம்மன் கோயில் ஒன்று பலகாலமாகக் கவனிப்பாரில்லாது பாழடைந்துகிடந்தது. அதன் பக்கலிலே ஓர் பெரிய ஆலமரம். காளியம்மன் கோயிலுக்குக் காத தூரத்துக்கப்பால் சுடலை ஒன்று.

அவ்வீதி வழியாகத்தான் வேலுசாமி நடந்து கொண்டிருந்தான். அவனைக்கண்டு ஆலமரத்தின்மேலிருந்த கோட்டான்கள் பயங்கரமாக அலறின. இருண்டுகிடந்த காளிகோயிலுக்குள்ளிருந்து எழுந்த கொற... கொற... என்ற சுத்தம் அவனை நிலை கலங்கச் செய்தது. அதைத் தொடர்ந்தது மடார்... மடார்... என இடிக்கும் ஒலி. அப்பயங்கர ஒலி வரும் காரணத்தை அறிய சுற்று முற்றும் திரும்பி மிரளமிரளப் பார்த்தான். எங்கும் ஒரே நிசப்தம். நெஞ்சை அழுத்திப் பிடித்துக்கொண்டு செவியைக் கூர்மையாக்கி உற்றுக்கேட்டான். என்ன ஆச்சரியம்; அப்பயங்கர ஒலி வேறெங்கிருந்தும் வரவில்லை. அவனது இதயத்தின் கடின ஒட்டமே அக்கோர ஒலியை எழுப்பிற்று. வியர்வை நீர் ஆறாகப் பெருக்கெடுத்து ஓடியது; ஒருவாறு தன் மனத்தைத் திடமாக்கிக் கொண்டு மேலும் நடந்தான்; காத தூரத்தையும் கடந்தான்.

சுடலையை நெருங்கிக்கொண்டிருந்தான்; எனோ அவன் மனதில் என்றுமில்லாத ஓர் பீதி குடிக்கொண்டது. ஆடிக்காற்றில் அகப்பட்ட துரும்புபோல் அவன் உடல் தடதடவென ஆடியது. நடை தளர்ந்தது; விழிகள் பிதுங்கின; நடுச்சுடலைதாண்டும் சமயம். தெருவோரம் நின்ற அத்திமரம் “சர-சர” என ஆடியது. அத்திமரம் சரசர என ஆடியது

தான் தாமதம், வேலுசாமி தடார் என நிலத்தில் வீழ்ந்தான். வாயினின்றும் — மூக்கினின்றும் குருதி குபீர் — குபீர் — எனப் பாய்ந்தது. இருதயம் துடிக்க மறந்துவிட்டது. பிணமாகிக் கிடந்தான் வேலுசாமி.

மறுநாட்காலை பெற்றோரும் மற்றோரும் வேலுசாமியைக் காணாது தேடலுற்றனர். நடுச்சுடலை — தெருவோரம் — வேலுசாமியின் உடல் குருதி வெள்ளத்தில் மூழ்கிக்கிடந்தது. தேடிவந்தோர் திடுக்குற்றனர். அவனின் பரிதாப மரணங்கண்டு இரங்கினர்; பிணத்தை அடக்கம் செய்தனர்.

“வேலுசாமியை அடித்துக் கொன்றது பேய்” — இதுதான் யாவரினதும் தீர்ப்பும். எங்கும் பேய்; ஊரெல்லாம் பேய் — இவ்வார்த்தைகள் எங்கும் எதிரொலிக்கின்றன.

ஆம்! அஞ்சினவன் கண்ணுக்கு ஆகாயமெல்லாம் பேய். மருண்டவன் கண்ணுக்கு இருண்டதெல்லாம் பேய்.

உண்மையில் வேலுசாமியைக் கொன்றது அவனின் மனம் என்னும் பேய்; மாத்தை ஆட்டியது அதன்மேலிருந்த மந்தி. ஏற்கெனவே பயத்தால் நடுங்கினவன் வேலுசாமி; சுடலையை அணுக அணுக பயம் அவன் மனதைக் குழப்பியது; தைரியம் இழந்தான்; நரம்புத் தளர்ச்சி ஏற்பட்டது; எதிர்பாராத சத்தம் தாக்கியதால் இருதயம் வெடித்து இறந்தான்.

இவ்வுண்மையை அஞ்ஞானக் கடலில் அமிழ்ந்து கிடக்கும் மாந்தர், எங்கே உணரப் போகிறார்கள்.

அக்கிராமத்தையே அஞ்ஞானப் பேய் ஆட்சி புரிந்தது!

≡ “எம்மவர்” ≡

ஆசிரியர் திரு. J. V. அம்பலவாணர் எங்கள் மத்தியில் இவ்வாண்டு ஆரம்பத்தில் கடமை ஏற்றுள்ளார். அவரை அன்புடன் வாழ்த்துகிறோம்.

ஆசிரியர் திரு. S. இராமத்திலகம் B. Sc. அவர்கள் வந்தாறு மூலை மத்திய கல்லூரியில் கடமை ஏற்றுள்ளார்கள். அவருக்குப் பதிலாக நியமிக்கப்பட்ட திரு. P. பூபாலசிங்கம் அவர்கள் B. Sc. பரீட்சையைப் பூர்த்தி செய்யும் பொருட்டு மதராஸ் சென்றுள்ளனர். அடுத்த கந்தாயத்தில் எங்கள் மத்தியை அடைவர் என்று எதிர்பார்க்கிறோம்.

திருமதி க. நல்லதம்பி அடுத்த கந்தாயத் தொடக்கத்தில் எமது பாடசாலையில் ஆசிரியையாகக் கடமையாற்றுவாரென்று எதிர்பார்க்கிறோம்.

ஆசிரியர் திரு. J. J. M. ஜெகராசா அவர்கள் மட்டக்களப்பு ஆசிரிய பயிற்சிக் கல்லூரியில் பிரவேசித்திருக்கிறார். இரண்டாண்டுப் பயிற்சியின் பின்னர் திரும்பி வருவாரென்று எதிர்பார்க்கிறோம்.

திரு. V. இளையதம்பி அவர்கள் இரண்டாண்டுப் பயிற்சி முடித்து ஆசிரியராய் வெளியேறியுள்ளார். அவரை மெச்சுகிறோம்.

ஜனாப் அப்துல் காதர் அட்டாளைச்சேனை ஆசிரிய பயிற்சிக் கல்லூரியிற் பிரவேசித்திருக்கிறார். இகலுடன் திரும்புவாரென்று எதிர்பார்க்கிறோம்.

திரு. P. புண்ணியமூர்த்தி மட்டக்களப்பு ஆசிரிய பயிற்சிக் கல்லூரியிற் பிரவேசித்துள்ளார். அவர் நோக்கம் நிறைவேற இறைவனை இறைஞ்சுகின்றோம்.

திரு. K. ஆறுமுகராசா அவர்கள் கிழக்கிலங்கைப் போக்குவரத்துச் சங்கப் பிரதம இலிகிதராக ஏற்கப்பட்டிருக்கிறார். அவர் ஏற்றமுற வேண்டுகிறோம்.

கல்குடாத் தொகுதிப் பிரதிநிதி ஜனாப் A. H. மாக்கான் மாக்கார் எங்கள் பாடசாலை நூல் நிலையத்துக்குப் பெறுமதியான பல நூல்களை உபகரிக்க ஒழுங்கு செய்திருக்கிறார். அவருக்கு எம் மனமுவந்த நன்றியைத் தெரிவிக்கிறோம்.

குறிப்பு:- பழைய மாணவ மாணவியர் தங்களைப்பற்றிய விஷேட நிகழ்ச்சிகளைக் கீழ்க்காணும் விலாசத்திற்கு எழுதி அனுப்பினால் அவை ஏற்றுக்கொள்ளப்படும்.

“வாழ் மதி”

அரசினர் கிரேஷ்ட பாடசாலை,
வாழைச்சேனை.

பாடசாலையும்

சுகாதாரப் பரிசோதகரும்

“நோயற்ற வாழ்வே குறைவற்ற செல்வம்” என்று ஒரே வாக்கியத்தில் சுகவாழ்வின் மாண்பைக் கூறிவிட்டார் நம் அறமூதாட்டி ஓளவை. இம்மகூட நாமமே சுகாதாரப் பரிசோதகராகிய யாம் பாடசாலை மாணவர்கள் கையாளச் செய்துவரும் தொண்டின் அடிப்படை நோக்கமாகும். இதன் கருத்தை ஒவ்வொரு மாணவரும் பிஞ்சுள்ளங்களிலேயே நெஞ்சிற்பதிக்தார்களாகில் அன்னார் அரிதரிதெனும் மானிடப் பிறவியின் பயனை அடைந்தே தீருவார். இதற்காகப் பாடசாலை மாணவர்களைப் பல்வேறு வளிகளில் பரிசோதித்து ஆவனசெய்து வழி நடாத்தி வருவது சுகாதாரப் பரிசோதகர்களாகிய எங்களது சிரமேற் கடமை யாகும். எனவே அதைப்பற்றிச் சிறிது ஆராய்வோம்.

முதலாவதாக அறிந்தவற்றிலிருந்து அறியாதவற்றை மாணவர்கட்குக் கற்பிக்கவேண்டும் என்னும் ஆசிரிய விதியைப் பின்பற்றியே நாங்கள் சுகவழிகளை மாணவர்கட்குப் புகட்டவேண்டும். அப்படியே யாம் செய்தும் வருகிறோம். உதாரணமாகச் “சுத்தம் சோற்றும்” என்னும் பொதுவிதியை மாணவர்கட்கு விளக்குகிறோம். இதில் மாணவர்களின் உடற் சுத்தம் (தலை, கண், பல், வாய், நகம், உடம்பு) உடைச் சுத்தம், உணவுச் சுத்தம், பாஷிப்புப் பொருட்சுத்தம், வீட்டுச் சுத்தம், சற்றூடல் சுத்தம், பாலர் கல்விபயிலும் பாடசாலைச் சுத்தம், தளபாடச் சுத்தம் என்பன அடங்கும். இவை இலகுவான முறைகளிலும், அறிந்த முறைகளிலும் மாணவர்கட்கு நன்கு விளக்கப்படுகிறது. இவ்வழிகளை மாணவர்கள், வாழ்க்கையில் தாம் கண்ட உதாரணங்களுடனும், அவுபவங்களுடனும், உபகரணங்களுடனும் உணருகிறபோது எவ்வளவு உற்சாகத்துடன் சுகவழிகளைக் கையாளுகிறார்களெனின் அச்சேவையைச் செய்தின்புறும் எங்களுக்குத்தான் தெரியும் மட்டுமன்றி அத்தருணம் நாங்களே எங்கள் சேவையிற் பெருமைப்படுகிறோம். என்றால் மிகையாகாது.

இரண்டாவதாக மாணவர்கட்கு, வருமுனர்க்காவாதான் வாழ்க்கை.

“எரிமுனர் வைத்தாறுபோலக் கெடும்.” என்பதேபோல், நோய்களும் வருமுனர்க்காக்க மாணவர்களை எச்சரித்து வரவேண்டும்.

அகாவது வெள்ளம் வரமுதல் போடும் அணைதானே அரணைது. வந்த பின்போடல் இலகுவா? அது நற்பயன்படுமா? அதேபோலத்தான் நோய்கள் உடலிற் தொற்றுமுன்னும் மாணவர் மேற்படி இருமுறைகளிலும் நோய் வராது எவ்வாறு முன்னெச்சரிக்கையுடன் நடந்து கொள்ள வேண்டுமென்பதை விளக்கவேண்டும். அத்துடன் காலந்தோறும் ஏற்ற நடவடிக்கைகளையும் எடுத்துவரவேண்டும். இதற்காகவே நாங்கள் பாடசாலைதோறும் சென்று பலதொற்று நோய்களைப் பற்றியும், அவை வராமற் தற்காப்பதைப்பற்றியும், அவற்றின் முறைகளைப்பற்றியும் எச்சரிப்பின் விசேட நன்மைகளைப்பற்றியும் உபகரணங்கள், உதாரணங்கள் மூலம் விளக்குகிறோம். அவற்றிற்காய் தடைமருந்துகளையும் ஊசி மூலம் ஏற்றுக்கொள்கிறோம். உதாரணம்: சின்னமுத்து, பொக்கிளிப்பான், நெருப்புக் காய்ச்சல், மலேரியா, கயரோகம், புளு நோய், பாண்டு, முதலியவற்றிற்கு அக்கறையுடன் தடைமருந்துகள் ஏற்றுக்கொள்கிறோம். இம் முறை எங்கள் சேவையில் மாணவர் வாழ்க்கை பெரிது விருத்தியடைகிறதென்பது உலகறிந்த மாபெரும் உண்மை.

மூன்றாவதாக நோய் வந்தபின் எங்கள் சேவையாவன மாணவர்களிடையே நோய்கள் பரவவிடாது, முனையிலே களையகற்றுவது போன்று நோய்கண்ட மாணவரை அப்புறப்படுத்தி வைத்தியசாலைக் கனுப்புதல். முனையிலே நோயைக் கிள்ளிவிடுதல் அதாவது நோய் கண்ட மாணவர்கட்கு உடனே ஏற்ற வைத்தியம் செய்வித்துச் சொஸ்தப் படுத்தி வளர்ச்சிக்கு வழிகாட்டல்.

இம்முத்துறைகளாலும் சுகாதாரப் பரிசோதகர்களாகிய நாங்கள் பல்வேறு பிரிவுகளாக மாணவர் சுகவளர்ச்சிக்கும், விருத்திக்கும் தொண்டாற்றி வருகிறோம். இதை ஆசிரியர்களும் கையாண்டு வர அவர்களுடனும் கூடிய பாகம் ஒத்துழைத்து அவர்களுடைய உதவியுடன் அட்டவணைகள், படங்கள், உபகரணங்கள் தயாரித்துப் பாடசாலைகளில் வைத்து வருகிறோம். இதனால் முன்காலத்தைவிட எங்கள் குழுவின் சேவை பாடசாலை மாணவர்கட்குப் பெரிதும் பயன்பட்டு விருத்தியாகி நன்மைபெருகி வருகிறதென்பது மறுக்கமுடியாத உண்மையாகும். விதை பெலமானதாயிருந்தால் மரம் வரைமானதாய்ச் செழித்துப் பருத்துப் பலகாலம் நின்று பலருக்கும் பயன்தரும்ல்லவா? அதே போன்று உடற்சுகம் மாணவர்கட்கு நன்றாயிருந்தால் உளச்சுகம், ஆன்ம சுகம் போதியதாய் வளரும். எனவே சுகதேகியான மாண

வர் படிப்பிலும் திறனுடையவராகவே காணப்படுவர். நோயாளியான மாணவர்கள் கல்வியிலும் பின்னணிக்கே செல்வர். ஏன்? உடற் சுக மிருந்தாற்றினே உளமும் தன் தொழிலைச் சரிவரச்செய்யும். அப்போ புலன்களும் அறிவைத் தேடும், சேமிக்கும், விருத்தியாக்கும், பிள்ளையும் முன்னுக்குவரும். உடற்சுகமின்றேல் என்செய்யமுடியும். பழுதான சுவரில் சித்திரம் தீட்டமுடியுமா? அது பலரையும் கவருமா? பயன் படுமா? அதேபோன்று மாணவர்கட்கும் சுகவாழ்வு அத்தியாவசியம். முதற் தேவையுங்கூட. எனவே பாடசாலைக்கு எங்கள் சேவை எத்துணைப் பயன்படுகிறதென்பதையும், இதனால் கல்வியுலகு காலக்கிரமத்தில் எவ்வேகத்தில் முன்னேறி வருகிறதென்பதையும் கலையுலகமே (கல்வியதிகாரிகள், ஆசிரியர் குழாம், மாணவர், பெற்றார்) நன்குணர்ந்து எங்கள் சேவையைப் பாராட்டி எங்களுக்கு உற்சாகத்தை யூட்டி மென்மேலும் எங்கள் சேவைக்கு ஒத்துழைப்பார்களாக.

வணக்கம்.

அ. பத்மநாதன்

சுகாதாரப் பரிசோதகர்,

வாழைச்சேனை.

25-3-58.

